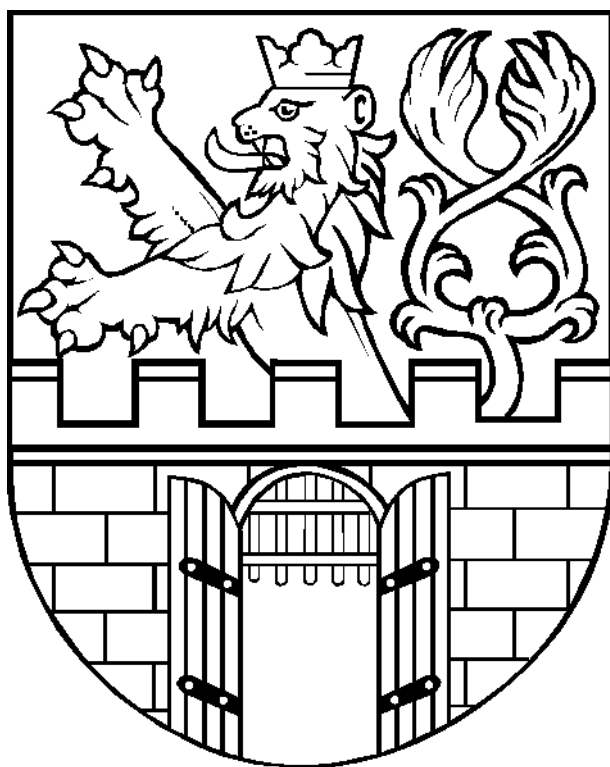

**KRONIKA MĚST
A**

LITOMĚŘIC

1996

Naše republika v roce 1996

Zahraniční návštěvy

Jako každoročně poctilo i v tomto roce naši republiku mnoho významných státníků i korunovaných hlav.

10. - 13. ledna izraelský prezident

Hned začátkem ledna přijel na státní návštěvu izraelský prezident Ezer Weitzman s tamním ministrem zemědělství. Návštěva byla přerušena pohřbem francouzského presidenta Mitteranda, kterého se zúčastnil i náš prezident spolu s izraelským prezidentem.

Thajská princezna 17. - 18. 2.

První korunovaná hlava v tomto roce která se k nám podívala byla thajská princezna Macha Čakrí Sirindchoru. Nebyla to státní návštěva, jen se přijela podívat.

Alžběta II. 27. - 29. 3.

Velkou událostí byla však návštěva britské královny Alžběty II. Byla to první oficiální cesta britského panovníka do historických zemí Koruny české. Královnu doprovázel její manžel princ Philip. Zatímco královna byla v Brně (aby to nebylo Moravákům líto) princ Philip navštívil Kutnou Horu a hlavně hřebčín v Kladrubech. Však koně tohoto hřebčína „slouží“ i u anglického dvora. Královna (vždy velice elegantní, nejčastěji v bledě modrém kostýmu a kloboučku) i její manžel byli našimi lidmi všude upřímně vítáni.

Matgaret Thatcherová 12. 5.

Bývalá ministerská předsedkyně Velké Británie „železná lady“ Margaret Thatcherová přijela, aby položila základní kámen k pomníku Winstona Churchila.

Japonská princezna 3. - 7. 10.

Na podzim přijela do Prahy japonská princezna Sajako. Byla to první návštěva příslušníka japonské císařské rodiny v České republice.

Návštěvy našich státníků v cizině

Pan prezident podnikl mnohem méně cest než v minulých letech.

Prezident v Pobaltí 14. - 20. 4.

Na jaře byla významná jeho cesta do Pobaltí. Navštívil Lotyšsko, Litvu i Estonsko. S Lotyšskem a Estonskem byly podepsány dohody o vytvoření zóny volného obchodu, s Litvou navíc dohoda o spolupráci ve školství a vědě.

Klaus ve Velké Británii 22. - 23. 2.

Ministerský předseda Václav Klaus navštívil Irsko a Velkou Británii, kde na Buckinghamské universitě převzal čestný doktorát. Za několik dnů navštívil Jugoslávskou svazovou republiku a Chorvatsko. Setkal se se srbským prezidentem i s vůdcem opozice Vukem Draškovičem. (Ono v Srbsku si není vhodné rozházet ani jednu stranu, co kdyby nám tam zabili zase nějakého Ferdinanda.) Také tam byly podepsány nějaké obchodní dohody.

Politické události

Tento rok byl na politické události velice bohatý - vždyť se konaly dvoje volby. Dosud nejsilnější Občanská demokratická strana byla posílena o členy Křesťansko-demokratické strany. Ke sloučení došlo 31. 3., kdy KDS přestala existovat.

Volby do Parlamentu ČR

Parlamentní volby proběhly ve dnech 31. 5. a 1. 6. Účast voličů poměrně dobrá - 76,41 procenta. ODS získala 29,62 procenta hlasů, ČSSD 26,44 procenta, KSČM 10,33 procenta, KDU-ČSL 8,07, SPR-RSČ 8 procent a ODA 6,36 procenta. Ostatní strany nepřekročily pětiprocentní limit. Velice špatně dopadli Svobodní demokraté, přímí „potomci“ porevolučního Občanského fóra, kterým nepomohlo ani předcházející sloučení s Českou stranou národně sociální. Velkým překvapením bylo naopak velké vítězství opoziční levicové strany ČSSD. Dosavadní koalice musela zahájit nová koaliční jednání, aby bylo možno sestavit menšinovou vládu. Jednání to byla nelehká, k ustavení koalice došlo až 25. a 26. 6. Nová vláda měla 16 členů. ODS získala křeslo ministerského předsedy a sedm ministerstev. ODA a KDU-ČSL každá po čtyřech ministerstvech.

Nově zvolená Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR má 200 poslanců, kteří složili slib 25. 6. Předsedou poslanecké sněmovny byl zvolen Miloš Zeman (ČSSD); místopředsedové: Petra Buzková (ČSSD), Jiří Vlach (ODS), Jiří Honajzl (ODS), Jan Kasal (KDU-ČSL) a Karel Ledvinka (ODA).

Vyslovení nedůvěry vládě 25. 7.

Těžko „slepená“ vláda začala mít první potíže se silnou opozicí. Také prezident Havel neměl jednoduchou úlohu: vyzývat poslance, aby vládu podpořili. Nakonec se 25. července podařilo vládě získat důvěru poslanců, ale jen proto, že ve chvíli hlasování nebyli poslanci ČSSD přítomni v sále. No uvidíme, jak dlouho nám tato vláda vydrží!

Volby do Senátu 15. - 16. 11.

Nestabilita politické scény se projevila při volbách do Senátu ČR. Byly to první volby do této instituce v samostatné České republice. V prvním kole se účastnilo jen 35,03 procenta oprávněných voličů. Byl zvolen jen jeden senátor. Výsledek prvního kola (možné vítězství levicových kandidátů) byl pro mnohé zarážející. Proto pravice i levice vyzývali voliče k účasti na druhém kole. Účast však byla snad ještě menší. Většině lidí nebylo jasné, k čemu ta instituce vlastně bude. Viděli v tom jen nárůst dobře placených „úředníků“, kteří navíc zaberou „polovinu“ Malé Strany, kde se pro

ně s obrovskými náklady představuje nádherný a historicky cenný Valdštejnský palác.

Druhé kolo 22. - 23. 11.

Nicméně druhé kolo voleb za týden proběhlo a bylo zvoleno zbývajících 77 senátorů. Volilo se v 81 obvodu. ODS získala 32 křesla, ČSSD 25 křesel, KDU-ČSL 13 křesel, ODA 7, KSČM 2, DEU 1. Byl zvolen jeden nezávislý kandidát - Richard Falbr za odbory. Tak tedy více než čtyři roky po přijetí ústavy byl článek o Senátu naplněn.

Předseda PS Petr Pithart

Velké dohady o tom, kdo stane v čele Senátu, vyhrál nakonec (až po druhém kole) kandidát KDU-ČSL Petr Pithart. První porevoluční předseda vlády se vrátil do politiky. Snad se mu lépe povede! Pro Pitharta nehlasovali především poslanci ODS, jejichž předseda pan Václav Klaus ho opravdu nemá v lásce. Republikáni volby do senátu bojkotovali.

Jednání v Bonnu

Mezi nevýznamnější politické události roku (kromě voleb) patří bezesporu příprava a podpis česko-německé deklarace. O této deklaraci se už dlouho mluví, ale jednání začala až v lednu, kdy ministr zahraničních věcí Josef Zieleniec odjel do Bonnu a jednal s Klausem Kinklem (něm. min. zahraničí). Vše se zdálo být na dobré cestě, ale v květnu na 47. sudetoněmeckém sněmu v Norimberku se ukázalo, že zvláště představitelé bavorské vlády kladou různé podmínky; hlavně chtějí, aby sudetští Němci byli přímými partnery naší vlády, stále vznášejí požadavek práva na vlast, na navrácení majetku. To pochopitelně mnoho našich lidí děsí. Vždyť jejich rodiče, prarodiče přišli do pohraničí většinou s holýma rukama. Velice lacino přišli k vilám a statkům, o movitému majetku nemluvě. Bylo opravdu velice málo těch, kteří se do pohraničí přistěhovali se vším co měli a spokojili se jen s prázdným bytem. Ale nepřisluší mi soudit. Jisté však je, že spěchem zde zanechaný německý majetek a křivdy i ztráta životů při odsunu se nemohou rovnat utrpení Čechů za války. Ale dá se vůbec mezi tyto věci dát nějaké znaménko rovnosti? A v tom je právě problém. Jinak tyto věci cítí starší generace, která to vše (nebo alespoň její rodiče) zažila, a generace mladá, která nemá žádné špatné zkušenosti.

Text deklarace se dlouho tajil, když byl zveřejněn, vystoupili proti němu sociální demokraté, kteří ho považují za nevyvážený. A opravdu. V deklaraci se nemluví o Mnichovu ani Postupimi. Asi to nemají lehké ani němečtí představitelé. Sudetští Němci jsou jejich voliči a dovedou hlasitě křičet. Jednání české strany jsou již velmi diplomaticky uhlazené. Nakonec byla koncem roku v Praze deklarace podepsána ministry zahraničních věcí obou států. Klaus Kinkl v zápětí prohlásil, že právo na vrácení majetku zůstává otevřeno, deklarace to neřeší. To nahrálo vodu na mlýn všem, kteří s deklarací nesouhlasili, zvláště pochopitelně republikánům, kteří veřejně protestovali, dokonce spálili německou vlajku. To také není cesta. Ale více národní hrdosti by bylo, myslím, namísto.

Obyčejným lidem říká jejich selský rozum, že to není nic moc, ale nechme to odborníkům.

Ropovod z Ingolstadtu

Hlavní je, že už nejsme závislí jen na ruské naftě, protože 25. 3. byl zahájen provoz ropovodu z Ingolstadtu do Nelahozevsí. Snad nám nezavřou kohoutky obě stany; a když - pak aspoň ne ve stejnou dobu.

1. 10. nová bankovka

Objevila se nová dvoutisícová bankovka, nese portrét naší slavné pěvkyně Emy Destinnové.

Dálnice D8

Byl zprovozněn nový úsek dálnice D8 z Prahy do Drážďan, bylo to asi jen 10 km, ale zaplat' pánbů za to. Už to jede alespoň do Nové Vsi. Ale už se také staví převaděč z Lukavce do Litoměřic.

Sociální otázky, sociální dopady politiky a ekonomiky

Nové sociální dávky

Od 1. ledna začala státní správa (sociální odbory při okresních úradech) nově vyplácet čtyři sociální dávky: přídavky na děti (podle výše výdělku rodičů), sociální příspěvek (těm, kdo nedosahují životního minima), příspěvek na bydlení (do 1,4 násobku životního minima) a příspěvek na dopravu. Od tohoto roku totiž přestaly platit žákovské slevy na jízdu do školy. Děti musí platit celé jízdné, příspěvek, který rodiče dostanou, pokryje asi polovinu výdajů na jízdné. I tak je to pro některé rodiče dost velké zatížení.

Krach první pojišťovny

Krachy zdravotních pojišťoven „zahájila“ Hornická zdravotní pojišťovna. Ukončila svou činnost 29. února.

Protest soukromých sanitářů

Svou nespokojenost s velkými náklady na provoz vyjádřili soukromí sanitáři manifestační jízdou po Praze. 24. 3. vyjelo do pražských ulic 200 houkajících sanitek.

Stávka zdravotníků 24. a 25. 3.

Hned následující dny proběhla dvoudenní stávka lékařů a ostatního zdravotnického personálu. Protestovali nejen proti nízkému ohodnocení jejich práce, ale i proti celému systému zdravotnictví. Stávky se účastnilo 130 nemocnic, manifestace na Václavském náměstí (na Můstku) se zúčastnilo skoro 17.000 lidí.

Zvýšení důchodů

Od 1. dubna byly zvýšeny důchody. Nešlo o žádný podstatný obnos. Důchod se nyní skládá z pevné a pohyblivé částky. Pevná se vždy, když dojde ke zvyšování důchodů, zvýší o pevnou sumu a pohyblivá o sumu procentuelní. Pevná částka se zvyšovala o 300 Kč a pohyblivá o 6%. Průměrný důchod nyní činí asi 4.400 Kč. Na tu drahotu to není moc.

Zvýšení cen energie od 1. 8.

Hned na to stoupla cena energie o 15%. A to hned zase stouply ceny potravin - protože na upečení rohlíku se spotřebuje sice stejně množství, ale dražší energie.

Protest zemědělců 25. 4.

Zajímavým způsobem protestovali naši zemědělci proti nadměrnému dovozu zeleniny. (Nemohou pak prodat své vlastní výpěstky). Před ministerstvem zemědělství v Praze na Těšnově vysypali tuny cibule - snad si toho pan ministr všimne a zamyslí se nad touto otázkou. Mám ale dojem, že aby si dnešní vládní činitelé všimli některých palčivých otázek - na to asi cibule nestačí.

Třetí stávka zdravotníků

V polovině května, 15. 5., došlo k další stávce zdravotníků, tentokrát měla pouze symbolický charakter.

Demonstrace Poldováků

Proti špatnému hospodaření podniku Poldi na Kladně přišli do Prahy demonstrovat zaměstnanci oceláren i občané Kladna.

Zvýšení cen benzínu

Od 10. 6. došlo ke zvýšení cen benzínu o 50 a motorové nafty o 20 haléřů. Kolikáté je to už zvýšení od naší sametové revoluce? A kolik jich ještě bude? Cena je nyní 21-22 Kč.

Krach pojišťovny Atlas

Prvního července přestala existovat další zdravotní pojišťovna - Atlas. Došlo ke sloučení s Hutnickou zdravotní pojišťovnou.

Ekologové v Temelíně 7. - 10. 7.

Ekologové se marně snaží zastavit další výstavbu jaderné elektrárny v Temelíně. Tentokrát trval jejich protest 3 dny. Asi 200 aktivistů různých ekologických skupin od nás i z ciziny blokovalo přístupové cesty. Dokonce se jim podařilo vniknout do prostor elektrárny, aniž byli někým zastaveni. Dokázali tak, že ostraha elektrárny prakticky neexistuje nebo je nedostatečná. Mladí lidé prokázali velkou statečnost, protože bylo prvé „psí“ počasí - zima a déšť.

Krach další banky a pojišťovny

Koncem září (27. 9.) padla další banka - Ekoagrobanka a v listopadu (15. 11.) další zdravotní pojišťovna - Garant-Hospital.

Školství

Stále panuje nespokojenost učitelů s jejich platovým ohodnocením. Začínající učitel, vysokoškolák, má kolem 5.000 Kč. Z toho může žít dokud je „u maminky“ - svobodný. Ale založit rodinu, zařídit byt (pokud ho má a běda jestli nemá) je z tohoto platu zcela nemožné. A tak ve školách zůstávají penzisté nebo „skoropenzisté“ a poněkud mladší idealisté. Absolventi vysokých škol nastupují raději k bankovní přepážce než za katedru. To není dobrá školská politika.

Devítiletá školní docházka

Od 2. 9. byla opět zavedena devítiletá povinná školní docházka. (Po kolikáté už od r. 1945?) Také byly zřízeny vyšší odborné školy, do nichž se nastupuje po maturitě. Nahradily tzv. nástavby, které bylo dosud možno po maturitě absolvovat.

Kultura

Kolja

Jediným větším celostátním kulturním počinem byl film Kolja, k němuž napsal scénář herec Zdeněk Svěrák a režíroval ho jeho syn Jan. V záplavě všech amerických krváků nebo limonád je tento náš film přímo něžným pohlazením. A hle, kina jsou plná! Že by to s naším národem nebylo ještě tak zlé? Je to potěšující zjištění. Film byl nominován na Oscara. (Dostal cenu Zlatý globus). Nyní se promítá v Americe a Kanadě a všude je nadšeně přijímán. Že by lidé v celém světě toužili po čistém, neokázalém citu?

Úmrtí významných osob

Eduard Haken

Dne 12. ledna zemřel operní pěvec Eduard Haken. Dlouhá léta zněl jeho nádherný bas naší scénou. Nezapomenutelný byl jeho vodník z Dvořákovy Rusalky. Dožil se požehnaného věku 86 let.

Jiří Kotalík

26. 1., ve věku 75 let, zemřel náš přední kunsthistorik Jiří Kotalík, který stál dlouhá léta v čele Národní galerie.

Olga Havlová

27. ledna zemřela na následky dlouhodobého onkologického onemocnění paní Olga Havlová, manželka pana presidenta. Tato tichá a statečná žena si získala úctu celého národa. Velice se angažovala v sociální oblasti. Založila Výbor dobré vůle, organizaci, která se snaží pomoci všem tělesně či duševně postiženým. Sama navštěvovala různé ústavy a nemocnice, měla velmi rozvinuté sociální cítění. Právě tato vlastnost jí získala tak velkou oblibu u lidí, protože dnešním politikům tato vlastnost chybí. S paní Havlovou se přišly 2. února na Pražský hrad rozloučit tisíce lidí. Druhý den se konal soukromý pohřeb. Byla uložena do rodinné hrobky na Olšanech.

Miloš Kopecký

Dne 16. února zemřel po dlouhé těžké nemoci herec Miloš Kopecký, dlouholetý člen Divadla Na Vinohradech. Bylo mu 73 let. Jeho oblíbenost by se dala srovnat s prvorepublikovým Oldřichem Novým. Miloš Kopecký projevil také osobní statečnost, když se jako jediný z kulturní veřejnosti odvážil v r. 1988 kritizovat poměry v naší zemi, nejen poměry v kultuře.

Anna a Herberta Masarykovy

Ve vysokém věku, 85ti let zemřela 18. 3. paní Anna Masaryková a 30. 9. její sestra Herberta. Byly to vnučky našeho prvního presidenta Tomáše Garrigue Masaryka (dcery jeho předčasně zemřelého syna Herberta). Žily v ústraní, pracovaly v kulturní oblasti (knihovny). Je dobře, že se ještě dožily satisfakce svého dědečka.

Jaroslav Štercl

Ve věku 76 let zemřel 4. 4. komik Jaroslav Štercl. V padesátých a šedesátých letech se bez něj neobešla jediná estráda (nejoblíbenější lidová zábava). Moc toho tehdy pro zasmání nebylo, nad tím bdělo oko cenzury a tak dělat legraci tak, aby se bylo čemu zasmát a bylo to v „povolených mezích“ nebylo asi jednoduché.

Historikové Otto Urban a Jiří Spěváček

Také historická veřejnost ztratila dvě významné osobnosti. Dne 7. května zemřel v rozkvětu svých tvůrčích sil (57 let) profesor Filosofické fakulty University Karlovy Otto Urban (věnoval se dějinám 19. a 20. st.). Druhou osobností byl Jiří Spěváček, který se věnoval dějinám středověku, zvláště významným Lucemburkům na našem trůně. Zemřel 2. června.

Ljuba Hermanová

Operetní herečka, zpěvačka, která hrála ještě po boku Voskovce a Wericha v Osvobozeném divadle, věčně mladá Ljuba Hermanová, zemřela 21. května ve věku 83 let. Ještě v osmdesáti letech tančila jak vítr, metala hvězdy, stojky a jak jí to ještě zpívalo! Není dán každému dar takového stáří.

Eduard Cupák

Ještě poměrně mlád, ve věku 64 let, zemřel 23. 6. po dlouhé těžké nemoci populární divadelní a filmový herec a nepřekonatelný recitátor Eduard Cupák. Ještě mnohé generace dětí bude dojímat jeho princ ze Šíleně smutné princezny a generace dospělých jeho role ve zfilmovaných románech Fráni Šrámka Měsíc nad řekou (Vilík) a Stříbrný vítr (Jan Raškot).

Ota Janeček

První červencový den zemřel malíř grafik a ilustrátor Ota Janeček. Bylo mu 77 let. Jeho krásné, jakoby snové ilustrace dětských knížek kultivovaly etický cit našich dětí.

František Plánička

Dne 20. července zemřel ve věku 92 let nejslavnější český fotbalista všech dob, legendární brankář Slavie Praha a československého reprezentačního mužstva, František Plánička, kapitán vicemistrů světa z roku 1934.

Rafael Kubelík

Dne 11. 8. zemřel ve švýcarském Luzernu věhlasný český dirigent Rafael Kubelík. Syn světově proslulého houslisty Jana Kubelíka žil od r. 1948 v cizině, stále však šířil slávu své staré vlasti. R. Kubelík stál u zrodu Pražského jara, stál také v čele České filharmonie. V České zemi také spočinuly jeho pozůstatky, dne 18. 9. byla urna s popelem uložena na Slavíně.

František Rauch

Z hudebního světa odešel dne 24. 9. ve věku 86 let významný klavírista František Rauch.

Církevní život

Zatímco malé české církve řeší otázky, jak přežijí až nastane odluka církve od státu, a snaží se najít cestu jak nejlépe tuto odluku provést, církev katolická ví, jak právě v tomto okamžiku je pro ni důležitý majetek.

Církevní restituce

Otázka církevních restitucí není zdaleka ukončena, tisíce hektarů lesa a stovky objektů jsou stále v sázce. Je dobré na tomto místě připomenout, že katolická církev v počátcích restitucí na počátku devadesátých let nárokovala pouze kolem osmdesáti objektů a tyto nároky prohlašovala za konečné. Ale doba je jim zřejmě příznivá.

Ukončení sporu o Katedrálu

Jeden z nejkonfliktnějších sporů byl spor o Svatovítskou katedrálu. Historikové a publicisté (hlavně Zdeněk Mahler) dokazovali, že od svého počátku byla katedrála těsně svázána se vznikem a životem českého státu, příslušníci církve naopak dokazovali, že je to objekt pouze církevní. Bylo to dokazování velmi těžké, protože středověký stát (a nejen středověký) a katolická církev byly svázány nerůznějšími právními propleteními. Spor ukončil kardinál Miloslav Vlk, který 27. 11. prohlásil, že se katolická církev vzdává katedrály ve prospěch českého národa.

Nová diecéze

Dne 30. května se splnil sen všech severomoravských katolíků. Papež Jan Pavel II. zřídil novou římskokatolickou diecézi, ostravsko-opavskou. Do jejího čela postavil biskupa Františka Lobkowicze. Sídlem diecéze se stala Ostrava a tamní kostel Božského Spasitele byl povýšen na katedrálu.

Pout' do Říma

Ve dnech 5. - 9. června se konala Národní děkovná pouť k papeži. Účastnilo se jí 5.500 věřících z českých zemí, dne 8. 6. byla audience u papeže.

Noví biskupové

Dne 2. 12. jmenoval papež Jan Pavel II. dva nové světící biskupy. Stali se jimi pražští kněží Václav Malý a Jiří Paďour. Oba mají za sebou disidentskou minulost. Jméno Václava Malého je nerozlučně svázáno se sametovou revolucí a největším shromážděním na Letenské pláni, kde se statisíce lidí pod vedením pátera Malého modlilo „Otčenáš“ za zdar revoluce.

V. Malý a Z. Bárta

Václav Malý je nejen přítelem pana presidenta, ale i bývalého disidenta, nyní litoměřického faráře Českobratrské církve evangelické Zdeňka Bárty. Z. Bárta působil v dobách totality (než byl zbaven souhlasu k vykonávání církevní služby) jako vikář na sboru v nedaleké Chotiněvsi. Tam se několikrát páter Malý účastnil bohoslužeb. Byl vyzván vikářem, aby pomáhal s vysluhováním večeře Páně a tak evangelický duchovní rozdával věřícím chléb a katolický kněz podával kalich. Bylo to velmi působivé. Tak by měla vypadat ekumena. Vše se tehdy dělo pochopitelně tajně.

Oba noví biskupové jsou zastánci pokrokovějšího proudu uvnitř katolické církve

a to je nadějně.

Počasí

Rok to byl velice nevlídný, mokrý, studený. Jaro přicházelo velice pomalu, první vlídnější a slunečný den přinesl až 22. duben.

Povodně

Děšť a chladno pokračovaly však nadále. V polovině května způsobily vydatné deště ničivé povodně na severní Moravě - na Bruntálsku a Opavsku. Jeden člověk přišel o život, škody na majetku však byly hrozivé. Stát však postiženým nepomohl, museli pomoci obce, pokud na to měly. V novinách se objevily články, které v podtextu vlastně říkaly, že „každý je neštěstí svého strůjcem“ a tedy že si každý má pomoci sám. Kam by chudák stát přišel. Takovéto články jsou přímo proti duchu křesťanství, kterým se naše vláda tak ráda ohání. Takovéto články pohřbívají pocit solidarity, který tu byl po staletí pěstován. V muzeu je plno pohlednic, různých nálepek s textem: „Na pomoc pohořelým“ tu a tam „Na pomoc poškozeným povodní“ atd. Tehdy neštěstí druhých bylo neštěstím všech ostatních. Lidé se k tomu vychovávali. Arogantní a sobecké chování je znakem naší doby. Škoda, tolik jsme se těšili!

Léto a podzim

Léto bylo ošklivé. Tropické dny, s teplotou nad 25°C, by se daly spočítat na prstech jedné ruky - jaký rozdíl proti nádhernému létu 1995! Teplejší dny se vyskytly ojediněle, tři za sebou jsou dny bez deště, to už byl důvod k radosti. A těch důvodů k radosti bylo minimálně. Nebylo ani babí léto, září chladné, deštivé, až v říjnu asi 2 týdny slunečné, teplejší. Podzim přišel brzy, chladný a deštivý, v listopadu nastala tíživá inverzní situace.

Smogová situace v Praze

Kritické rozptylové podmínky vyvrcholily v Praze 13. listopadu. Tamní magistrát vyhlásil smogovou situaci a uzavřel vjezd do města od 6 do 14 hodin. Protože to bylo vyhlášeno bez předchozího varování, uvízla vozidla na okraji Prahy a město zažilo dopravní kolaps. U nás na severu byly rozptylové podmínky lepší, k drastickým opatřením se nemuselo přistoupit.

Zima

Zima se přihlásila brzy. Koncem listopadu napadl sníh a následovaly kruté mrazy, kdy se rtuť teploměru pohybovala okolo -20°C. Trvaly celý měsíc a

meteorologové prohlásili tuto zimu za nejkřutější za posledních 50 let. V Praze napadlo mnohem víc sněhu než v Litoměřicích, ale mrazy byly stejné.

Zatmění měsíce

Ze zajímavých úkazů je nutno zaznamenat úplné zatmění měsíce nad Českou republikou ve dnech 27. - 28. září.

Aféry, pohromy, varia

Aféra Lizner

V lednu byla konečně soudně uzavřena první korupční aféra. Šéf Centra kupónové privatizace Jaroslav Lizner, jemuž byl prokázán úplatek skoro 9 milionů korun, byl 30. ledna odsouzen k pětiletému vězení. Kolik takových a ještě horších Liznerů však kolem nás volně běhá!

Nemoc šílených krav

Strach z tzv. nemoci šílených krav, která by snad mohla být přenosná na člověka, zachvátil všechny země, které odebírají hovězí dobytek z Velké Británie a Severního Irsku. (V těchto zemích je dobytek zasažen touto nemocí. Farmáři musí vybit svá stáda, je to pro ně katastrofa.) Státní veterinární správa naší republiky vydala od 27. 3. až do odvolání zákaz dovozu masa a masných výrobků z těchto zemí. U nás se prý již objevil případ člověka napadeného touto nemocí. Kéž by to byla jen fáma.

Bomba v Praze

Dvacátý druhý duben by mohl být v budoucnu označován jako „začátek terorismu v Čechách“. Toho dne po půlnoci vybuchla neznámá výbušnina na schodech do prodejny koženého zboží v Karlově ulici v Praze. Šlo o první případ na území Prahy. Rok uplynul a zdá se, že to nebude ojedinělý případ. Kam se to, proboha, řítíme!!

Únik plynu

Dne 27. srpna se roztrhlo potrubí plynovodu u ovce Damírov na Kutnohorsku. Plyn utekl do ovzduší, ale nikdo nebyl zraněn, protože k havárii došlo ve 2 hodiny v noci. Dodávka zemního plynu do Německa mohla být obnovena až 31. srpna.

Výbuch plynu v Lovosicích

Při výbuchu plynu v Nádražní ulici v Lovosicích byla usmrcena obyvatelka jednoho bytu. Stalo se to 17. června. K výbuchu došlo při změně svítiplynu na zemní plyn.

Bílá místa naší historie

Z minulých čtyřiceti let zůstalo v naší historii mnoho tzv. bílých míst. O mnohém jsme nesměli vědět, nesmělo se o tom psát. Anebo naopak psalo se tak, aby

pravda zůstala skryta a za pravou pravdu byla označována polopravda nebo přímo lež. Po těch čtyřiceti letech se té pravé pravdě těžko pomáhá k životu. Ale musíme se o to alespoň pokusit.

Babický případ

Jednou takovou otřesnou událostí, ve své době zcela zkreslenou byl tzv. babický případ. V r. 1951 byl v Babicích na Třeboňsku údajnými záškodníky zabit funkcionář národního výboru. Za viníky byli označeni čtyři místní lidé, mezi nimi farář a učitel. Tresty byly strašné - smrt. To pro výstrahu. Tito lidé nyní nemohli být rehabilitováni, byli tehdy odsouzeni podle paragrafu, na který se rehabilitace nevztahovala. Nejprve se muselo dokázat, že zmíněného funkcionáře nezabili, teprve potom mohli být rehabilitováni. Došlo k tomu 2. dubna, kdy Nejvyšší soud ČR původní rozsudky zrušil.

Rehabilitace

Rehabilitace dříve odsouzených lidí za politické činy byly někdy komplikované, protože třeba při přechodu státních hranic zastřelil utíkající člověka. Rehabilitací mu byl zrušen trest za nedovolené opuštění republiky, ale zůstal mu tzv. „zbytkový trest“ za vraždu. Soudy nyní musely zkoumat okolnosti, za kterých k tomu došlo, zda byl utíkající v ohrožení života apod. Do dnešní doby už jsou všechny tyto zbytkové tresty přezkoumány.

Objasnění smrti Jana Masaryka

Další takovou skryvanou pravdou bylo objasnění smrti ministra zahraničí Jana Masaryka, který byl 10. 3. 1948 nalezen mrtev na nádvoří Černínského paláce. Tehdejší oficiální zpráva zněla - sebevražda. Tomu však tehdy věřil málokdo, snad jen komunisté. I když byl Masaryk tehdy ve velmi složité situaci - zůstal zcela osamocen v nové Gottwaldově vládě, lid ho miloval a po komunistickém puči k němu vzhlížel jako k zachránci, ale zachránit se už nic nedalo. Že by však Masaryk hledal východisko v sebevraždě je velmi nepravděpodobné.

Objasnit příčinu Masarykovy smrti se snažili historici i politici už v r. 1968, ale za chvíli už se zase o tom nemohlo mluvit. Dopátrat se pravdy bylo umožněno až po r. 1989. Vyšetřování se ujal Úřad pro dokumentaci a vyšetřování zločinů komunismu. Šetření bylo ukončeno 3. září konstatováním, že ministr Masaryk zahynul zřejmě na útěku. Sebevražda byla vyloučena.

Presidentova nemoc

Pan prezident nesl statečně smrt své ženy Olgy, jeho vlastní zdraví ho však začalo opouštět. Dne 13. 2. se musel podrobit akutnímu operačnímu zákroku pro náhle vzniklé krvácení z polypu v ústní dutině. Ještě v den svých šedesátých narozenin se zdál být v pořádku - oslavil je 5. října. Potom jakoby onemocněl virózou (tak to alespoň uváděly sdělovací prostředky). Nakonec musel být 25. listopadu hospitalizován, protože zánět plic, na který se léčil již 14 dní neustupoval. Lidé se již začali o prezidentův zdravotní stav obávat, něco tušili. Nakonec bylo oznámeno, že 2. prosince byl prezident operován. Byl mu odstraněn malý, ale zhoubný nádor na plíci společně s polovinou plíce. Byl hospitalizován i operován na klinice v Londýnské ulici na Vinohradech. Operace se zdařila, přesto však nastaly nepředvídané komplikace. Lidé z celé republiky, staří i mladí, malé školní děti, panu prezidentovi psali a přáli mu, aby se brzy uzdravil, lidé v kostelech se modlili. Všichni jsme se

obávali a cítili, že není nikoho, kdo by nastoupil na jeho místo. Ještě nevyrostla druhá taková osobnost. Nakonec vše zatím dobře dopadlo a pan prezident mohl 27. prosince nemocnici opustit.

Potom teprve probíhaly diskuse o tom, zda péče byla dostatečná, zda neměl být v jiné, modernější nemocnici, různé strany se začaly nechutně obviňovat.

Sport

Na sportovní události byl tento rok bohatý a pro nás celkem úspěšný.

Mistři světa v ledním hokeji

Po dlouhých letech jsme vybojovali na mistrovství světa v ledním hokeji první místo. Bylo to 5. května ve Vídni. Vyhráli jsme nad Kanadou, utkání to bylo velice napínavé, protože rozhodující gól padl 20 vteřin před koncem .

Letní olympijské hry

V Atlantě začaly 19. července XXVI. letní olympijské hry. Českou vlajku při zahajovacím ceremoniálu nesl veslař Václav Chalupa. První medaile jsme se dočkali 26. 7. Stříbrnou medaili získal ve střelbě na běžící terč Miroslav Januš.

Bomba

Už druhý den však hrozilo OH přerušení. Při rockovém koncertu, kterého se účastnilo 40.000 lidí a který se konal ve Stoletém olympijském parku, vybuchla podomácku vyrobená bomba. Dva lidé zemřeli, více než 100 jich bylo zraněno. Pachatele se nepodařilo zjistit, hry však byly přerušeny jen asi na 4 hodiny.

Úspěchy vodáků

První zlatou medaili pro naši republiku vybojovala Štěpánka Hilgertová ve vodním slalomu. Naši vodáci si vůbec vedli výborně. Lukáš Pollert získal stříbrnou medaili v závodě singlkanoistů, den na to Šimek a Rohan získali rovněž stříbro v deblkanoích (28. 7.). Největším úspěchem však bylo vítězství kanoisty Martina Doktora, který získal dvě zlaté medaile - v závodě na 1.000 a 500 metrů (3. a 4. 8.).

Tenis

Také naše tenistky byly úspěšné. Novotná postoupila do olympijského semifinále a ve dvojhře se Sukovou postoupily do finále a získaly stříbro.

Atletika

V atletice-trojškoku získala bronz Šárka Kašpárková (český rekord 14,98 m). Bronz získal rovněž desetibojař Tomáš Dvořák, opět českým rekordem 8.664 body. Znovu nezklamal Jan Železný, který se svým oštěpem získal zlato, tak jako v r 1992 v Barceloně.

Olympijské hry v Atlantě skončily 4. 8. 96. Česká výprava získala celkem 11 medailí - čtyři zlaté, tři stříbrné, čtyři bronzové. Byl to úspěch, celkem byla naše republika na 17. místě.

Nejlepší sportovec roku

Jako každým rokem konalo se dne 29. 11. vyhlášení nejlepšího sportovce roku. Stal se jím opět Jan Železný, náš skromný oštěpař.

Ve sportu byl rok 1996 opravdu úspěšný. Kéž bychom byli úspěšní také v jiných důležitých oborech, např. v průmyslu. Snad se jednou dočkáme i toho.

Život města

Nové organizace v majetku města

Konečně začalo být jasno v některých majetkoprávních vztazích a zimní stadion, plavecký bazén, koupaliště v Jiráskových sadech a také Dům dětí v Plešivecké ulici přešly do majetku města od 1. 1. 1996. Dům kultury přešel od tohoto data do majetku města s dluhem 1 mil. Kč.

Zdražení jízdného v autobusech

Od 1. ledna došlo ke zdražení autobusové dopravy. Současně byly zrušeny všechny slevy - žákovské i pro pracující. Je to velký zásah do rozpočtu rodin. Nejlacinější jízdenka na vzdálenost 0 až 5 km stojí nyní 5 Kč, za jízdu do vzdálenosti 10 km nyní zaplatí občané 12 Kč. Mládež od 6 do 16 let platí polovinu. Největším problémem je, že veřejnou autobusovou dopravu provozuje u nás jediný monopolní dopravce - ČSAD-BUS a.s., který je nad obyvatelstvem neomezeným pánem. Diktuje

si ceny nevybíravým způsobem. Okresní úřad musí této společnosti dotovat tzv. ztrátovou dopravu, to jest ty linky, na kterých společnost prodělává. A takových linek je prý v okrese 60 %. Okresní úřad zaplatil této společnosti za I. pololetí skoro 9 mil Kč, za druhé ještě o milion více. Nejhuře jsou na tom malé obce, které si musí potřebné spoje platit z obecních pokladen. Také městskou dopravu v našem městě zajišťuje tato společnost. Stále se vypisují veřejné soutěže na provozování hromadné dopravy, ale o tento druh podnikání není zájem.

Izraelský prezident v Terezíně

Dne 12. ledna navštívil sousední Terezín izraelský prezident Ezer Weizman s manželkou, doprovázel je prezident Havel. Navštívili Malou pevnost, krematorium, položili květiny na židovském hřbitově i na památném místě na břehu Ohře odkud byl do řeky v r. 1944 vysypán popel tisíců vězňů. Přednosta okresního úřadu Josef Pol daroval při této příležitosti oběma presidentům videokazetu o Litoměřicích a velkou publikaci starých pohlednic, kde jsou i pohledy předválečného Terezína.

Setkání s Ackermann-Gemeinde

Ve dnech 13. a 14. ledna se v Domě kultury konalo setkání se členy německého katolického sdružení Ackermann-Gemeinde. Tento spolek, v jehož čele stojí populární páter Otte patří k sudetoněmeckým spolkům propagujícím nutnost smíření s Čechy. Setkání se zástupci této organizace, která slavila 50 let od svého založení, začalo koncertem v katedrále. Účinkoval Hlásek a žáci varhanního oddělení Základní umělecké školy. Také druhý den v sále Domu kultury zahájili slavnostní shromáždění žáci ZUŠ.

Ministr dopravy

Dne 18. ledna navštívil naše město při cestě po severních Čechách ministr dopravy Vladimír Budínský. Navštívil překladiště kamionové dopravy v Lovosicích, u nás se setkal s vedením Správy dopravních cest Českých drah, potom také s představiteli města. Slíbil, že podpoří stavbu tzv. západního mostu, který má být součástí dálničního převaděče.

Nové sídlo České pojišťovny

Od 25. ledna má Česká pojišťovna nové sídlo. Činžovní dům z konce minulého století na rohu Zítkovy ulice a ulice Na valech se ukázal v celé své kráse. Jeho rekonstrukce stála skoro 18 a půl milionu a prováděly ji Vojenské stavby Litoměřice. Dům, na jehož fasádě jsou výtvarně zdůrazněny všechny prvky "historismu" 19. století je uvnitř zcela moderní - kromě výtahu je zde i bezbariérový přístup. Slavnostního otevření nového sídla pojišťovny se účastnili i představitelé města a okresu.

Lednové zasedání zastupitelstva

Poslední lednový den se konalo zasedání městského zastupitelstva. Mělo náročný program. Jednalo se hlavně o rozpočtu, byl sestaven vyrovnaný - 243.822.000 Kč. Někteří zastupitelé mu vytýkali neprůhlednost některých položek a požadovali podrobnější rozpis všech příjmů i vydání. Dále se mluvilo o čistotě, o tom, zdá má město ručit svým majetkem žadatelům o úvěr, dále se diskutovalo o bytové výstavbě. Byl podán návrh, aby peníze z domů a bytů, které město prodá, šly opět do jakéhosi zvláštního fondu, který by byl použit na výstavbu i opravy bytového fondu. Město

také potřebuje stavět holobyty pro neplatiče a sociálně nepřizpůsobivé občany. Tento zcela logický návrh nebyl nakonec přijat. Zasedání skončilo až ve večerních hodinách.

Kavárna Elektra

1. února byla otevřena v rekonstruovaném kině Máj kavárna Elektra, jejíž interiér je současně výstavní síň. Jméno kavárny je vlastně obnovením původního názvu - 28. října 1910 byl postaven "palác Elektra" (dnešní dům v němž se nachází kino Máj) s kinem a kavárnou. Byl tehdy chloubou města.

18. 2. Zeman v divadle

Tento rok byl rokem dvojích voleb, ty první (volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky) se budou konat už na konci května a tak pomalu začíná volební kampaň. Jako první přijel do našeho města předseda sociálních demokratů Miloš Zeman. Diskutoval s občany v divadle déle než 3 hodiny. Občané se ptali na jeho názor na vstup naší republiky do NATO, zda je pro znovuzavedení trestu smrti apod.

Historie města na disketě

Za pouhých 59 Kč si mohou občané a návštěvníci zakoupit na disketě kompletní historii města, městských památek i osobností. Je dílem místních ing. Radka Löwyho a mgr. Oldřicha Doskočila. Prodává se v městském informačním středisku.

Euroregion a programy Phare

Euroregion Labe / Elbe má nového presidenta. Je jím přednosta okresního úřadu v Teplicích. Doposud tuto funkci vykonával přednosta zdejšího okresního úřadu Josef Pol, kterému v únoru skončilo volební období. Přední funkcionáři Klubu Euroregionu poděkovali panu Polovi za jeho aktivní činnost - jeho přičiněním byly organizovány sportovní olympiády dětí obou národností v Pirně a Lovosicích, zasadil se o nový způsob kamionové dopravy do Drážďan a navázal styky mezi naším městem a Míšní. V únoru také zasedala Rada Euroregionu, která posuzovala sedm projektů programu Phare, mezi jiným také vytvoření Setkávacího a vzdělávacího centra v litoměřickém hradě (zatím přislíben milion ECU) nebo zřízení cyklistické stezky z Libochovan do Ústí nad Labem (na ní přislíbeno 700 tisíc ECU).

Modernizace knihovny

Z důvodu rekonstrukce automatického výpůjčního systému a instalování ochranného systému proti zcizování literatury byla knihovna od 16. 2. do 3. 3. uzavřena.

Návštěva ministra zahraničí

Předvolební boj začíná také naše nejsilnější strana ODS. 26. 2. byla v Salva Guardě beseda s ministrem zahraničí Josefem Zielemcem a dne 8. 3. byl v Domě kultury ministr dopravy Vladimír Budínský.

Finanční situace města

Finanční situace města není dobrá. Způsobeno je to také "ekologickou" zátěží, kterou město muselo převzít na svá bedra, protože stát zrušil příspěvky na ekologii

(např. tolik propagované ekologické topení) a tak město půlmilionovou částku musí najít ve svém rozpočtu. Přitom podle městského ekologa přispěl přechod z topení na pevná paliva na topení zemním plynem podstatně ke zlepšení ovzduší - emise se snížily o 582 tuny ročně, nejvíce se snížily emise oxidu siřičitého (o 110 tun). To je výborný výsledek. Další miliony, které městu chybí jsou ty, které dluží neplátcí nájemníci městských bytů. Skoro 1.200 nájemníků dluží skoro 3 miliony Kč. Jak na ně? Zveřejnit jejich jména? Ale na některé je ostuda málo. Nezbyvá než soudní vymáhání. Je to zdlouhavé a stojí to peníze.

Návštěva ministra Vodičky

Dne 29. února navštívil město ministr práce a sociálních věcí Jindřich Vodička. Zajímal se o práci tzv. kontaktního místa na zdejší okresní úřadě, kde je soustředěno vyplácení veškerých sociálních dávek. Potom navštívil dům pečovatelské služby ve Švermově ulici, který velice pochválil. Provázel ho přednosta okresního úřadu Josef Pol.

Ministr Tigríd na návštěvě

Druhý den, 1. března navštívil město ministr kultury Pavel Tigríd. Ten se zajímal ovšem zase o věci svého resortu - kulturu a památky. S panem starostou prošel městem, navštívil galerii a Diecézní muzeum. Sešel se též s generálním vikářem litoměřické diecéze Milanem Bezděkem. Ministr byl u nás nadmíru spokojen se stavem památek, jejich prezentací a vůbec s živým, krásným městem. Myslím, že chvála pana ministra je v tomto případě na místě.

Přijel cirkus

Staré zlaté časy připomněl příjezd cirkusu Kludský. Stany postavil na Lodním náměstí. Pokladny na Mírovém náměstí lákaly návštěvníky na toto dnes již skoro vymírající umění. Lidé si dnes sednou k televizi, na zvířata se jdou podívat do zoologických zahrad. Aktivisté spolků na ochranu zvířat považují drezúru za týrání a protestují, kde mohou, třeba před vstupem do cirkusového stanu. To dříve bylo cirkusové umění velice vážené a oblíbené. Pro město to byla vždy událost. Od pol. minulého století bylo místo vyhrazené pro takovéto atrakce na "Elbeguai" u Labe před přístavním skladištěm (založeno 1956). Zde stavěli své stany i producenti jiných atrakcí - živé obrazy, voskové figuríny, anatomická muzea. Vše bývalo pro Litoměřičany zdrojem zábavy i poučení.

Veřejné zasedání zastupitelstva

Dne 14. března se konalo veřejné zasedání městského zastupitelstva. Diskutovalo se o školství, bytové výstavbě a hlavně o staré chirurgii. Co s ní? Neruda to měl tehdy se svým slavníkem opravdu lehčí. Uvažovalo se o třech alternativách. Jednak o sociálním využití - jako léčebna dlouhodobě nemocných, domov důchodců; dále využití pro školství - třeba některá fakulta University Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem nebo různé využití: kulturní, obchodní apod. Zasedání bylo vlastně takovým průzkumem veřejného mínění.

Nová telefonní ústředna příští rok

Všichni co mají dlouhá léta žádosti o zavedení telefonu se prý konečně dočkají. Společnost SPT Telecom a.s. slibuje, že nová digitální ústředna bude hotova v únoru příštího roku. Potom prý všichni budou uspokojeni. To je dost.

Republikáni na náměstí

Další předvolební agitace proběhla 13. března přímo na náměstí. To si vybral vůdce strany republikánů Miroslav Sládek. Jeho plamenným heslům naslouchalo asi 300 stoupenců. Tentokrát řešil nejen českoněmeckou otázku, ale podrobil ostré kritice naši armádu - vojáky by neposílal do Jugoslávie, potom by armádu zrušil, potom by zase zřídil profesionální armádu atd. Páté přes deváté, ale mluvil a mluvil a přívrženci tleskali.

Rekonstrukce ulice Na valech

V březnu začala rekonstrukce ulice Na valech v úseku od ulice Osvobození ke křižovatce s ulicemi Komenského a Masarykova. Plánuje se zde rozšíření vozovky a proto musí být odstraněno stromořadí sakur. Občané o tom byli s předstihem informováni a moc se jim to nelíbilo. Stromy se zdály zdravé, krásně růžově kvetly. Ale nedalo se nic dělat, sakury padly 24. března. Po skončení rekonstrukce prý budou vysazeny nové. Jen aby se ujaly.

Letní čas

Letní čas byl letos zaveden v noci z 30. na 31. března ve 2:00. Chvíli se nám bude ještě hůře vstávat, ale té práce co se stihne udělat odpoledne!

Stavba tobogánu na koupališti

Na koupališti se začal stavět obrovský tobogán dlouhý 113 m se dvěma věžemi. Převýšení je 14 m. Staví ho pozemní stavitelství Litoměřice a dvě firmy z Pardubic. Tato ojedinělá atrakce má stát více než 1 a půl milionu a má být hotová do léta.

Zemřel keramik I. Břešťan

Dne 31. března zemřel po delší nemoci keramik Ivan Břešťan. Nebyl sice Litoměřičan, ale typická šedomodře glazovaná keramika manželů Břešťanových byla zde oblíbená a dobře se zde prodávala. Manželé Břešťanovi se nejprve usadili v Levíně, kde navázali na tradici starých levínských hrncířů, později se usadili v Dolních Nezlech. Ivan Břešťan byl ve své profesi uznávaným umělcem.

Starosta u ministra zahraničí

Druhého dubna byl starosta ing. Milan Tejkl pozván na ministerstvo zahraničí. Ministr Zieleniec si pozval všechny starosty, kteří udržují nějaké aktivní styky se zahraničím. Litoměřice mají od r. 1974 "družbu" s filipínskou Manilou. Letos připravuje naše město velké oslavy ke stému výročí úmrtí filipínského národního hrdiny José Rizala (Ten navštívil v r. 1887 naše město).

Přijel autobus Zemák

Volební kampaň začíná nabírat na obrátkách. Sociální demokraté jezdí velkým autobusem, který dostal jméno Zemák (podle předsedy této strany Miloše Zemana). Zemák přijel do Litoměřic dne 7. dubna v 15 hodin. Zastavil na náměstí. Posluchačů bylo dost.

Videokazety o městě

Naše město na videokazetě si mohou občané a zájemci koupit v Městském informačním středisku. Třicetiminutový záznam se nazývá Litoměřice v prostoru a čase a na zakázku města ho vyrobila Česká národní televizní společnost a SOS Art Litoměřice. Je to zajímavý pokus o presentaci historie, památek i přírody. Má cizojazyčnou verzi, která stojí 250 Kč, česká verze o 10 Kč méně.

Zkouška sirén

Dne 14. dubna ve 2 hodiny odpoledne se rozezvučely sirény na celé 2 minuty. Sirény zněly po celé republice. Šlo o celostátní zkoušku funkčnosti tohoto zařízení.

Konference Svazu nuceně nasazených

Dne 17. dubna se konala v Domě kultury konference a IV. setkání členů okresní organizace Svazu nuceně nasazených občanů za II. světové války v Německu. Předseda ing. František Chramosta seznámil členy s otázkou odškodnění. Bohužel konstatoval, že požadavky poškozených na odškodnění stát sice bere na vědomí, ale nic pro jejich splnění nedělá.

Revize veřejného osvětlení

V dubnu prováděly Technické služby revizi veřejného osvětlení. To už má také odslouženo pěknou řádku let. Někde sice pomohou nové nátěry, vyčištění, v některých ulicích, např. v Dalimilově, Pobřežní, Palachově, Krajské nebo Marie pomocné, však již osvětlení zcela dosloužilo. Nové osvětlení budou Technické služby hradit jen zčásti. Část bude muset hradit město ze svých peněz. Zase ty peníze s nimiž se nepočítalo!!

Seminář Kruhů přátel hudby

Dne 12. 4. začalo v Domě kultury dvoudenní setkání Kruhů přátel hudby. Seminář zahájil předseda Rady Kruhů přátel hudby České republiky profesor Ivan Klánský. Zástupci agentur a 60 zástupců kruhů z celé republiky si zde vyměňovali své zkušenosti. Nadace Český hudební fond uvolní na příští koncertní sezónu částku 9.000 Kč. Setkání bylo ukončeno koncertem. Všem se v Litoměřicích líbilo.

Rekonstrukce Lidické ulice

V dubnu se začalo s rekonstrukcí Lidické ulice. Po položení všech kabelů a nového plynového a někde i vodovodního potrubí se zde obnoví historická dlažba. Oprava bude prováděna ve dvou etapách - od ulice Na valech k Okružní a od Okružní ulice na náměstí. Ve výběrovém řízení na tuto rekonstrukci zvítězila firma Daps.

Oprava kašny

Kašna na náměstí přestala v březnu stříkat. Opravář zjistil spálený motor čerpadla. Od 15. dubna kašna zase funguje.

Kauza Lexa

Koncem dubna končily nájemní smlouvy podnikatelům, kteří získali své provozovny v tzv. malé privatizaci. Původní smlouvy, které byly uzavřeny na dva roky, byly benevolencí tehdejších představitelů města prodlouženy na pět let. Někde se s novými smlouvami změnili majitelé. Spor nastal o prodejny pod podloubím v Dlouhé ulici, které měli dosud pronajaty podnikatelé Kalina (uzeniny, občerstvení) a Lexa (taková neidentifikovatelná všehochuť: papírnictví, elektronika apod.) Městská rada rozhodla o nových pronajímatelích - jednu pronajala Třebeňické pekárně a

druhou podnikateli ing. Machytkovi pro obchod s obuví. Právě o tuto prodejnu nastal vleký spor mezi městem a panem Lexou, který odmítl prodejnu vyklidit. Byl vystěhován za účasti policie. Považoval to za protiprávní, obvinil představitele města nejenom z neoprávněného vystěhování, ale i z neregulárního rozhodnutí o pronájmu jinému majiteli. Snažil se na svou stranu dostat ostatní podnikatele. Místní tisk přinášel nejméně dva měsíce názory nebo útoky obou stran. Také občané se tehdy měli vyjadřovat, zda chtějí v Dlouhé ulici, kde už je Baťa, další prodejnu obuvi. Docházelo i k osobním nařčením. Prostě kauza Lexa hýbala městem skoro čtvrt roku. S Třebenickou pekárnou je každý náramně spokojen - mají tam výborný chléb (několik druhů) několik druhů pečiva, sladké pečivo i cukrářské výrobky. Vše čerstvé a cenově přístupné. I na prodejnu obuvi si občané zvykli. Je tam draho, ale mají tam výběr.

Čistírna v provozu

Koncem dubna byl v litoměřické čistírně spuštěn zkušební provoz. Vše fungovalo na výbornou, kolaudace proběhla bez připomínek. Čistírenský kal odebírají zemědělské závody ke kompostování. Bioplyn vyhřívá kalové reaktory. Je to nyní provozovna opravdu ekologická.

Lod' Občanské demokratické aliance

Občanská demokratická aliance si vymyslela atraktivní předvolební kampaň. Své stoupence pozvala na výlet parníkem po Labi. Ale tohoto dne (4. května) přišlo a byla velká zima. Lidem se na takovou projížďku moc nechtělo.

Oprava mostu - dopravní zmatek

Dne 15. května byl na mostě zahájen jednosměrný provoz. Toto omezení potrvá až do konce srpna. Loni se most opravoval a letos znovu. Opravují se spodní části mostu. Jednosměrný provoz je také v ulici Na valech, Lidická ulice v rekonstrukci, v Dlouhé ulici obrácen provoz - jezdí se z křižovatky Na Kocandě na náměstí a Velkou Dominikánskou zpět. Navíc byly vypnuty semaforey u nádraží. Celé léto - to byl dopravní zmatek. Až prý bude Zahrada Čech, práce na mostě budou přerušeny.

Máchova socha na původním místě

Patnáctý květen by měl být zapsán v dějinách města zlatým písmem. Ten den přestěhovali pracovníci Technických služeb sochu K. H. Máchy z parkánu na její původní místo u Máchových schodů. Zde byla plastika, dílo sochaře Václava Blažka, postavena při příležitosti celostátních oslav stého výročí úmrtí tohoto básníka v r. 1936. Místo bylo tehdy pečlivě vybráno odborníky výtvarníky i máchovskými badateli. Nestála však na svém místě dlouho. Nešťastná Mnichovská dohoda vyhnala z města české obyvatele, Máchovy ostatky byly exhumovány a 1. 10. 1938 převezeny do Prahy. Odcházející česká posádka pomohla zachránit i pomník. Byl převezen do nedalekých Bohušovic nad Ohří, které byly již na českém území a tam uschován na zahrádce stavitele Hervíře pod kůlnou s nářadím. V červnu 1946 byl znovu slavnostně postaven na své původní místo. Tam byl až do roku 1986. To byl opět Máchův výroční rok (150 let od úmrtí) a Litoměřice měl navštívit tehdejší ministr kultury Klusák a vzdát Máchovi hold. Ale město bylo rozkopané, divadlo polorozpadlé, Máchovy schody špinavé, zarostlé divokými křovisky. No prostě hrůza! To přece pan ministr nemohl vidět. A tak jediné co bylo tehdy jakž takž v pořádku byl parkán.

Navíc se na parkán dalo projít galerií a ta byla upravená. Bylo rozhodnuto, Máchova socha se přestěhuje na parkán a ministr nepůjde rozkopanými ulicemi, ale zavezou ho před galerii, tou projde na parkán, položí tam kytici, pronese proslov, potřeše soudruhům pravici a vše bude v pořádku. Bylo. Spokojen byl ministr, spokojeni byli i místní soudruzi, že to tak pěkně vymysleli. Jen ten Mácha čněl na parkánu jako kůl. Lidé si tu na něj pomalu zvykali, nikdo už neznal pravou příčinu, proč se tu octl. Zvláště, když jim bylo vlíváno do hlavy, že pravou příčinou přestěhování sochy byla oprava divadla, prý by se poškodila. A tak pan starosta a všichni zastánci toho, že Mácha se má vrátit na původní místo neměli lehkou úlohu. Lidem to připadalo jako zbytečné plýtvání penězi. Ale po revoluci 1989 se veškerý majetek vrací původním majitelům, napravují se křivdy, ti, kteří se museli nedobrovolně vystěhovat se vracejí zpět. Mácha byl přestěhován nedobrovolně. Díky, pane starosto, že se mohl vrátit zpět!

Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky

Kolem 20. května vrcholila volební kampaň. Město bylo celé oblepené plakáty všech stran; nejen veškeré plakátovací plochy, ale i okna, výlohy, někdy se plakáty lepily i na omítky domů, což bylo zakázané. Také jedna strana přelepovala plakáty druhé strany. Hlavně to dělali republikáni, kteří "řádily" vždy v noci. Občanská demokratická strana "chytala" voliče na vesnicích, objížděla celý okres, rozdávala letáky i drobné dárečky.

Volební lístky byly do všech 105 obecních úřadů rozvezeny už 22. května. Bylo ustaveno 217 okrskových volebních komisí a jedna okresní volební komise. Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky se konaly ve dnech 31. 5. (14 až 22 hodin) a 1. 6. (7 až 14 hod). V našem okrese se k volbám dostavilo 76,65 % všech oprávněných voličů. Účast tedy dobrá. Výsledky už nebyly tak dobré pro dosud nejsilnější stranu - ODS získala 27,8 % hlasů. Zato opoziční strana ČSSD získala 24,93 %. Bylo to její velké vítězství. Silní byli také komunisté (KSČM) kteří získali skoro 15 % a republikáni téměř 11 %. V celém severočeském regionu vyhrála ČSSD (28,74 % hlasů) těsně nad ODS (28,48 % hlasů). Velice silní zde byli republikáni a komunisté, kteří překročili republikový průměr (komunisté o 4,5 % a republikáni o 3 %). Tyto výsledky o něčem vypovídají. Začíná se zvětšovat procento nezaměstnaných a lidé vzpomínají na jistoty minulého režimu. A dále česko-německá otázka je tu stále živá, lidé se obávají návratu vysídlených Němců, a proto tu nacionalistické řeči republikánů padají na úrodnou půdu.

Nové kontejnery

Od června jsou na ulicích nové kontejnery na tříděný odpad. Jsou konstruovány jako "samozaklápěcí", obsah se nedá zpět vytáhnout, nedají se prostě vykrádat. Ve městě je vytipováno celkem 28 stanovišť, rozestavených tak, aby byly kontejnery každému přístupné. Jsou rozlišeny i barevně. Teď jen aby se lidé naučili obsah odpadu třídit - bílé sklo, barevné sklo, papír a plasty nepatří do domácích popelnic. Příští rok bude prý nový zákon o odpadech a bude velice přísný.

Zasedání zastupitelstva v Besedě

Dne 6. června se konalo veřejné zasedání městského zastupitelstva v nově rekonstruovaném "kongresovém" sále v kině Beseda. Zasedání bylo bouřlivé, bylo čtyři dny po velké průtrži mračen a obyvatelé zaplavených domů byli na představitele města ostře nabroušeni. Občané z ulic Kamýcká a Elišky Krásnohorské vinili představitele města, že se nestarají o údržbu Kamýckého potoka, který způsobil tolik škod. (Hlavně zaplavené sklepy.) Občané dále kritizovali prodej domů a pozemků, že nemají všichni občané stejné podmínky. Hlavním bodem však bylo schválení milionové dotace pro nemocnici. Aby mohl být otevřen poslední dostavěný pavilon - chirurgie, potřebuje nemocnice nutně peníze na přístrojové vybavení.

Práce na regulaci Kamýckého potoka

Po tomto bouřlivém zasedání seznámili zastupitelé občany s problematikou Kamýckého potoka. Ještě letos se počítá s úpravou, zatrubněním trasy od katovny až k ulici Heydukově. Třetí, poslední část od Heydukovy ulice až k miřejovické křižovatce se letos dokončí ke kasárnám, celá etapa bude dokončena v příštím roce. Žádné další povodně už nebudou. Lidé prý mohou být klidní.

Neštěstí na trati

Dne 7. června došlo k neštěstí na přejezdu u pokratických závor. Dvanáctiletý chlapec vjel na kole na kolejiště, právě když projížděl vlak. Chlapce naštěstí zachytil tak šťastně, že ho odhodil stranou takže jeho zranění byla jen lehká.

Tragédie na pokratickém přejezdu

Mnohem tragičtěji dopadla nehoda, která se stala v úterý 11. června. Dvě děvčátka, sestřenice, šly na zkoušku Hlásku. Těšily se, měly veřejně vystupovat, povídky, přehledly signalizaci a zachytil je motorový vlak. Tragédie - sedmileté děvčátko zemřelo, devítileté bylo velmi těžce zraněno. Tragédie vzrušila město. Kdo je vinen? Závorby byly spuštěny, výstražné světlo svítilo, zvonky cinkaly. Strojvůdce brzdil, ale holčičky vkročily na kolejiště náhle, nemohl neštěstí zabránit. Zdánlivě tedy bylo vše v pořádku. Problém je v samé stavbě a poloze křižovatky. Vedle ulice, která je chráněna závorami jsou po obou stranách přechody pro pěší, které jsou nechráněné. Děti, zabrané do hovoru, snadno přehlédnou i přeslechnou výstražná znamení. Pokratická křižovatka, kde se sbíhá šest ulic je vůbec nejnebezpečnější ve městě. Navíc jsou v její blízkosti zařízení, která navštěvují děti - Základní hudební škola, Dům dětí a mládeže a stará škola v Pokraticích, kde se koná mnoho dětských akcí.

Zastávka Cihelna

Vždycky, když se mluví o trati Litoměřice - Lovosice, ptají se lidé jak je to se zastávkou na sídlišti Cihelna, kterou město občanům slíbilo. Vše je prý připraveno,

projektová dokumentace hotová, ale město není dosud majitelem pozemku, na kterém by se měla zastávka stavět. Vlastníkem jsou mrazírny, ty však právě přebírá nový vlastník a tak se vše protahuje.

Otevřeno koupaliště

Konečně snad začalo léto, koupaliště bylo otevřeno v polovině června a už tam je za pěkného počasí tak 500 lidí. A to se teprve začíná tobogán stavět. Což až bude tato atrakce hotová!

Rekonstrukce ulice Na valech

Náročná rekonstrukce ulice Na valech začala první červencový den. Jezdí se jen v jednom jízdním pruhu. Doprava od Prahy je odkloněna z křižovatky Na Kocandě do ulice Dalimilovy, Husovy, Nerudovy, Plešivecké, Kamýcké, Odboje, Stránského, Družstevní a Michalovickou do Švermovy. Práce jsou rozděleny do dvou etap: první má skončit v polovině srpna a druhá koncem října. Ale to jen bude-li pěkné počasí. Zatíženy budou i jindy "tiché" ulice - např. Rooseveltova, Pražská, Šaldova nebo Elišky Krásnohorské. Ale musíme to vydržet, rekonstrukce ulice Na valech je důležitá.

Zdražení energií

Od prvního července došlo ke zdražení energií - elektřiny a plynu a následně na to snad všech výrobků - i rohlíků a chleba, musí se péct na dražší elektřině. Zdražilo se také nájemné. Městská rada rozhodla o zvýšení o koeficient 1,11. Nepřikročila však k dělení města na zóny podle občanské vybavenosti, dostupnosti dopravy, lepšího životního prostředí apod. Je to rozhodnutí rozumné, naše město není tak velké a bydlí-li někdo ve středu, má sice všude blízko, ale např. horší životní prostředí. Rozdělení na zóny by bylo složité a vyvolalo by závist mezi občany.

Pitná voda pro kojence

Málokteré město má dnes kvalitní vodu. My se můžeme chlubit touto výjimečností. "Původcem" kvalitní vody jsou močidelské prameny, jimiž je napájen vodojem na Mostce. Touto vodou je zásobována část města nad Březinovou cestou, Dětský domov v Čelakovského ulici, dětské oddělení nemocnice, dováží se ale např. i do Bohušovických mlékáren. Aby všechny maminky měly pro své děti vodu bez dusičnanů, byl zřízen u cesty pod dětským domovem veřejný kohoutek s nápisem "Pitná voda pro kojence". Tento veřejný kohoutek není určen k "velkoodběru", ale opravdu jen pro děti. Snad toho občané nebudou zneužívat, vždyť dobrou vodu má vlastně celé město, skalické i vrutické prameny jsou také velmi kvalitní.

Restaurace v katovně

Konečně potkalo štěstí i katovnu. V létě tu byl otevřen stylový hostinec, vaří se zde dobře a docela levně. Stavba byla citlivě opravena za dozoru památkářů, vždyť toto obydlí litoměřických katů pochází z r. 1701 a je ukázkou typické hrázděné stavby litoměřického předměstí. Není mi známo do které doby byl domek obydlen, nebyl zde vodovod ani kanalizace. Po válce tu asi do r. 1949 byla skautská klubovna, potom domek užívaly různé spolky a domek chátral. V osmdesátých letech byl nabízen také muzeu. Nikdo však tehdy neměl prostředky na opravu. Chtělo to až soukromého podnikatele. Snad se mu vynaložené peníze vrátí, ať má hodně hostů. Ty přitahuje i

typická výzdoba - mučící nástroje na stěnách. V létě se dá sedět i na příjemné terase nad Pokratickým potokem.

Úprava Kamýckého potoka

Výběrové řízení na úpravu Kamýckého potoka vyhrála místní firma Vod-ka. Ta zjistila, že potok musí být zatrubněn už v úseku od kasáren a tak se původní rozpočet více než zdvojnásobí a bude potřeba částka skoro 3 miliony. Ale co dělat, potok musí být "zkrocen". Každá rodina, která byla poškozena rozvodněným potokem po průtrži mračen 2. června dostane z městské pokladny 2.000 Kč. Pro ty, kteří utrpěli největší škody jedná město s okresním úřadem, zda by nenašel někde nějakou částku, kterou by mohl poškozeným poskytnout.

Jednání zastupitelstva 18. 7.

Dne 18. července bylo velmi důležité zasedání městského zastupitelstva. Zastupitelé schválili půjčku Slavoji ve výši 600 tisíc na dokončení tobogánu na koupališti a půl milionu soukromé podnikatelce na vybudování psího domova v Řepnici. Opuštěná zvířata z města tam snad najdou domov zdarma. Tobogán na koupališti prý vydělá při pěkném počasí až 900 Kč za hodinu a tak Slavoj počítá, že půjčku brzo zaplatí. Ale bude-li takové léto jako letos, bude půjčku splácet padesát let. Na pořadu bylo také projednávání územního plánu. Hlavně šlo o dopravu od dálničního převaděče, která povede přes nový zavěšený západní most. Původně navržená varianta by měla vést vilovými čtvrtěmi a jejich obyvatelé se pochopitelně bouřili. Nová varianta už nepočítá s napojením na Českolipskou ulici.

Městské zastupitelstvo bylo nuceno projednávat rozpočtové změny. Špatná je spolupráce s finančním úřadem, který zadržuje peníze z vybraných daní a město pak nemá peníze na rozdělané akce, nutně také potřebuje peníze na nákup domů od Fondu národního majetku, na rekonstrukce městských komunikací. Nutně potřebuje překlenovací úvěr. Ten byl schválen na mimořádném zasedání 1. srpna. Od České spořitelny si půjčila 28 milionů. Nebude tuto půjčku čerpat najednou, ale jen v případě, že finanční úřad nepošle peníze z daní včas. Tento úvěr se nemusí vyčerpat v celé výši.

Prodej pozemku Hydročezu

Městu se podařilo dobře prodat pozemek o rozloze více než 8 hektarů. Firma Hydročez, která chce na pozemku stavět malou vodní elektrárnu, zaplatila 980 tisíc. Firma chtěla pozemek původně jen pronajmout, to by nebylo pro město tak výhodné, protože se jedná o neatraktivní místo, cena za nájem by byla nízká.

Pozemky na parkánu

Zato parkány: za pozemek o rozloze necelých 100 m² si České dráhy napočítaly přes 40 tisíc. Jednalo se o kousek půdy od gotického dvojčete k Jesuitským schodům. Parkány město koupilo již dříve, upravené jsou opravdovou městskou atrakcí, kterou se může málokteré město pochlubit.

Nové pohledy

V létě byly již v prodeji nové pohledy města, jejich autorem je fotograf Václav Brůna.

Dláždění v Lidické dokončeno

V polovině srpna bylo dokončeno dláždění v Lidické ulici. Celkem už bylo na rekonstrukci vydáno přes 2 a půl milionu. Že by se začalo s rekonstrukcí Michalské ulice, na to není ani pomyšlení.

Otevřeno Vzdělávací a rekvalifikační středisko

V září bylo otevřeno v Zítkově ulici (v domě, který byl dříve detašovaným pracovištěm Domu kultury) Vzdělávací a rekvalifikační středisko. Zaučuje se na znalost počítače, účetnictví a jazyky. Středisko je soukromé.

Kostel sv. Vojtěcha - rekonstrukce

Rekonstrukce kostela svatého Vojtěcha je v plném proudu. Opravy provádí třebeňská firma Renaissance, která má zkušenosti s opravami památek. Je to rekonstrukce náročná, je třeba vyměnit okna, krovy a nakonec fasádu. Ke krásně opravené zvonici přibude opravený kostel. Bude to krásné zákoutí. Toto bývalé předměstí s krásným jménem Zásada patřilo kdysi k nejhezčím.

Návštěva z Filipín

Dne 27. srpna navštívil město filipínský činitel Světového svazu evangelických reformovaných církví pan Emilio Capulong s chotí. Byl přijat panem starostou, prohlédl si město, pamětní desku filipínského národního hrdiny José Rizala v podloubí domu Salva Guarda. Potom navštívil středisko Diakonie a modlitebnu Českobratrské církve evangelické. Zde ho provázela emeritní farář této církve Vlastimil Sláma. Návštěva se uskutečnila z podnětu sekretáře Světového svazu církví v Ženevě ThDr Milana Opočenského (Volyňský Čech, má na Litoměřicku mnoho příbuzných)

CHKO České středohoří

Chráněná krajinná oblast České středohoří oslavila dvacet let svého trvání. Organizace, kde pracují spíše nadšenci než zaměstnanci udělala v oblasti ochrany přírody mnoho záslužné práce. Je však stále spíše jen poradním orgánem, pravomocí má velice málo. Sídlí v Michalské baště. Ke svým "narozeninám" otevřela naučnou stezku Lovoš-Boreč.

Dům v Turgeněvově ulice

Dům v Turgeněvově ulici, který město rekonstruovalo na převážně malometrážní byty I. kategorie stál 11 milionů. V prvním patře je šest malometrážních bytů a počítalo se s tím, že o ně projeví zájem osaměle žijící lidé bydlící ve větších bytech horších kategorií. Ale do konce srpna se tímto způsobem podařilo obsadit jen jeden byt. Ostatní budou zřejmě nabídnuty těm, kteří mají podanou žádost o byt.

Socha vojáka v parku zůstala

Na srpnovém zasedání zastupitelstva se opět řešila otázka: "Kam s ním?" Tentokrát šlo o sochu vojáka na rohu v Jiráskových sadech proti 3. ZŠ. Hned po revoluci se zvedla vlna hlasů za jeho odstranění. Je pravda, že tu byl postaven v době nejtvrďší normalizace. Není moc povedený a hlavně nepříjemně veliký, s okolím

nesplývá, naopak ho ruší. Nejen socha, ale i její okolí, dláždění, schodiště - vše bylo uzpůsobeno tomu, aby sem mohli soudruzi ve výroční den Velké říjnové socialistické revoluce pokládat rudé věnce a zapalovat věčné ohně. Dnes tu řádí sprejeři, kluci tu hrají fotbal a jezdí na kolečkových bruslích. Je to tu ošklivé. Ale kam se sochou? Zatím zastupitelstvo rozhodlo, že zůstane na svém místě a místo schodiště a dláždění zde bude parková úprava. Mnoho občanů to pohoršovalo, dožadují se kácení soch - že by v české národní povaze příliš zakódovaný gen?

Staré pomníky v parku

Na starých litoměřických pohlednicích je zachován první pomník, který na tomto místě k 60. výročí panování císaře Františka Josefa I. nechal zhotovit sbor litoměřických ostrostřelců. Jeho slavnostní odhalení se konalo 14. 6. 1908. Byl koncipován jako zídka s architektonickou a reliéfní výzdobou. Byl vkusný, nerušil okolí, byl ozdobou parku. Nepřežil rok 1918. Potom se na tomto místě v r. 1954 postavil pomník J. V. Stalinovi. Bronzový "bát'uška" tu nepřežil rok 1960, období kritiky kultu osobnosti. Pospával pak dlouhá léta v trávě na jednom dvorečku terezínské Malé pevnosti před vchodem do tehdy zde sídlícího litoměřického okresního archivu. Kde je dnes, není mi známo.

Ceny obědů pro důchodce

Od 1. září připlácí město na obědy důchodcům, kteří se stravují v jídelně ve Velké Krajské 9,40 Kč, diabetický oběd je o korunu dražší. Zdražení je o 1 Kč.

Domov pro matku a dítě

Od počátku září je také v provozu Domov pro matku a dítě v Liškově ulici přebudovaný z bývalého pečovatelského domu. Je zde sedm pokojíčků s kuchyňkou. Personál tvoří 4 pracovníci. Matky, které se ocitnou v těžké sociální a finanční situaci, zde mohou pobýt 3 měsíce, nejdéle však 1 rok. Platí se 900 Kč měsíčně. Matky si musí samy vařit.

Rekonstrukce na městském úřadě

Celé léto probíhala rekonstrukce také v budovách městského úřadu. V obou budovách se instalovalo nové topení, městský úřad má svou vlastní plynovou kotelnu, dosud byl napojen na topení sousední spořitelny. Vše se dělalo za provozu, ale k úplnému uzavření některých kanceláří nemuselo dojít. Rekonstruuje se také dvorní trakt budovy, kde bude "počítačová ústředna" a některé kanceláře. Ve druhém patře hlavní budovy by se měly rekonstruovat stropy. Sondy prokázaly, že jsou tam zachované fresky. Na podrobný průzkum nejsou však peníze, bude se to muset odložit na "lepší časy". Doufejme jen, že stropy nespádnou tak jako tomu bylo v r. 1913, kdy zde bylo umístěno městské muzeum.

Hubertská mše

V září se konala v Domě kultury celostátní konference na téma: "Srncí zvěř 1996". Sešlo se zde na 160 účastníků jak různých mysliveckých spolků, zástupců státní správy tak i lesnického školství. Konference byla spojena se slavností svěcení praporu. Ten vysvětil přímo litoměřický biskup Koukl, který potom sloužil slavnou

Hubertskou mši.

Divadélko Minimax

Divadélko Minimax v Palachově ulici, které kdysi vybudovali mladí ochotníci nadšenci doslova na koleně, od revoluce jen chátrá. Také se dlouho nevědělo co s ním. Nyní už je rozhodnuto, že bude patřit Základní umělecké škole. Letos byla vyčleněna částka 300 tisíc na přestavbu sociálního zařízení a přístavbu vstupního prostoru. S vlastní stavbou se ale začne až příští rok. Snad.

Ministerstvo kultury - peníze na opravu památek

Městským památkovým rezervacím poskytuje ministerstvo kultury vždy určitou část na projekt regenerace městských památek. Letos dostalo naše město částku 2,3 milionu na tři konkrétní památky: barokní mlýn, kostel sv. Vojtěcha a místnost v gotické městské věži.

Vinobraní a výročí založení města

Také letos se slavilo vinobraní ve dnech 27. a 28. září. Bylo to slavné vinobraní, bylo spojeno s takovým zajímavým výročím založení města. Nebylo to výročí kulaté, ale bylo ve znamení tří sedmiček. Ano, mělo by to být právě 777 let co toto město je městem. (I když jen zasvěcenci vědí, že to s tím založením není tak jednoznačné.) Tyto dny se ale město odělo do středověkého hávu. Náměstí se změnilo ve velké tržiště se středověkými řemeslníky, kejklíři a hudebníky. Přijel opět král se svou velkolepou družinou, šenk byl na každém kroku. To vše obstaral cech historických řemesel Merlet Faber.

Ale nežijeme ve středověku a je třeba se zavděčit všem. Proto na různých místech vyhrávaly dechovky - např. v Jarošově ulici u Domu kultury, na Dominikánském náměstí byla estráda, v divadle hrálo po oba dny Válkovo kočovné divadlo Praha hry pro děti. Tak si všichni přišli na své. Nejvíce se však všem líbil noční průvod "našich středověkých předků" a pochopitelně ohňostroj. Vinobraní i oslavy tří sedmiček v letopečtu města se vydařily.

Úprava jízdních řádů - méně spojů

Od 29. září dochází opět k úpravě jízdních řádů autobusů. Zase bude jezdit méně spojů. Dostat se do malých obcí je problém, v sobotu a v neděli sem není spojení vůbec žádné.

Dražba výrobků Diakonie

Na 4. října připravila Diakonie Českobratrské církve evangelické dražbu předmětů vyráběných postiženými lidmi v tzv. chráněné dílně. Pro dražbu byly připraveny 54 výrobky, ale i spousta drobných předmětů, které se prodávaly za dobrovolnou cenu. Dražba probíhala tradičně v hotelu Salva Guarda a i tentokrát se jí účastnilo několik osobností: spisovatel Ivan Klíma, hudební skladatel Milan Svoboda, ing. Karel Burda, který kandiduje za Litoměřice do senátu, ing. Jiří Vacek - náměstek ministra obrany. Licitátorem byl majitel hotelu akademický malíř Jan Grimm. Vydražilo se celkem 79 tisíc, ale někteří sponzoři dávali své dary anonymně. Všichni se dobře bavili a přispěli na dobrou věc.

Petice za odvolání starosty

Na jednání zastupitelstva 10. října byla předložena petice přívrženců "ukřivděného" podnikatele Lexy požadující odvolání starosty a jeho zástupců. Petice měla 200 podpisů. Do celé kauzy se zamíchal okresní úřad, který označil jednání městského úřadu za nesprávné. Nakonec snad bude v celé věci rozhodovat soud nebo nějaké ministerstvo. K petici se připojil také poslanec Jan Smolík, který vyzval zastupitele k vyslovení nedůvěry některým představitelům města a městské radě. Návrh nebyl přijat na program jednání. Ale diskuse byla divoká.

Jako další bod jednání tohoto rušného zasedání bylo schválení příspěvku na zřízení protidrogového centra. Příspěvek ve výši 100 tisíc byl nakonec schválen s podmínkou, že k realizaci střediska, podle připravených projektů, dojde ještě v letošním roce.

Oprava hřbitovní zdi

Tak jak se mění vzhled města k lepšímu, mění se i hřbitov. Nejen, že jsou zlikvidovány divoké rostliny a křoviny, cesty jsou upravené, v různých částech jsou popelnice na odpad, ale začala se opravovat i zeď, která dělí nejstarší část katolického hřbitova od částí novějších. Současně jsou u horní brány postaveny dva ekologické záchody. Chodí sem mnoho starých lidí a pro ně je toto "zařízení" moc důležité.

Městská policie ve staré nemocnici

U staré chirurgie byla boční budova, kde bylo dlouhá léta v podmínkách více než tristních umístěno ušní, nosní a krční oddělení. To se nyní mohlo přestěhovat do pavilonu chirurgie v nové nemocnici. Do původní budovy tohoto oddělení se nastěhuje městská policie. Jen se tam musí přivést nově plyn - investice pouze za 350 tisíc. Jinak policii budova vyhovuje. Je tam vrátnice, prostory pro auta. A také policie pohlídá opuštěnou budovu sousední staré nemocnice před rozkradením.

Uzavřena ulice Na valech

Ve dnech 27. a 28. října byla ulice Na valech zcela uzavřena. Rekonstrukce se chýlí ke konci.

Smlouva o přátelství s Míšní

Prvního listopadu přijela na přátelskou návštěvu početná delegace z Míšně. Byli na radnici uvítáni panem starostou, prohlédli si město, poklonili se našemu básníku Máje. Potom se delegace odebrala do Domu kultury, kde starostové obou měst, ing. Tejkl a dr. Thomas Polack podepsali smlouvu o přátelství obou měst. Úkolem této smlouvy je písemně stvrdit dobrou vůli obou stran lépe se poznat, pracovat pro vzájemné porozumění, předávat si zkušenosti, setkávat se. Potom se delegace rozdělila do skupin podle profesních zájmů. Mluvilo se o ekonomice, kultuře, náboženství, o sportu. Soubor Máj zpíval české i německé písně. Pan starosta dostal na rozloučenou cínový talíř vyzdobený míšeňským mistrem.

Konference ODS

Dne 2. listopadu se konala konference ODS, které se zúčastnil předseda této strany Václav Klaus. Po konferenci tento populární politik besedoval s občany ve zcela naplněném sále. Občané se ptali na otázky, které je nejvíce tíží - kriminalita, zdravotnictví, školství, byrokracie. Na otázky občanů odpovídal také ing. Karel Burda, náměstek ministra zemědělství, který kandiduje za náš obvod za stranu ODS do senátu. Byla to součást předvolební kampaně.

Celoplošná deratizace

Dne 11. listopadu se začalo ve městě s celoplošnou deratizací. Provádí ji firma Grif z Chabařovic, která zvítězila ve výběrovém řízení. Akce bude dokončena do konce roku. Město na ní investovalo za svého rozpočtu 320 tisíc. Nástrahy jsou rozmístěny po celém městě ve sklepech domů. Domy jsou označeny výstražnými tabulkami s nápisem: "Pozor: Nedotýkat se. V okolí jsou vyloženy deratizační nástrahy. Zamezte přístup dětem a domácím zvířectvu." Snad se nestane nějaké neštěstí a potkanů, krys a myší bude méně.

Centrum Abúze club

Podle projektu zahájilo ještě letos činnost kontaktní rizikové centrum "Abúze club". Mělo by se zde pomáhat narkomanům, kterých zvláště mezi mládeží utěšeně přibývá. Své síly i finance tu spojily městský úřad, okresní úřad a červený kříž. Centrum se nachází v bývalém klubu důchodců v Novobranské ulici vedle vchodu do tržnice. Bude pod kontrolou MUDr. Marie Štětinové, dětské psychiatričky. Svou pomoc centru nabídly Diakonie ČCE a Česká katolická charita.

Volby do senátu

Přiblížily se druhé letošní volby - volby do Senátu České republiky. Nezdály se tak bouřlivé jako jarní volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. Tady si "jel" každý kandidát sám za sebe a záleželo na něm, kolik peněz může na volební kampaň obětovat. Za nejsilnější stranu ODS kandidoval ing. Karel Burda, první náměstek ministra zemědělství. Nepochází z litoměřicka, ale z Kralup nebo Slaného, protože náš okres byl v senátních volbách spojen s částí okresu Slaný a tvořil volební okrsek č. 29. Ing. Burda jako představitel nejsilnější strany měl také nejokázalejší kampaň. Objel všechny vesnice svého volebního okrsku, besedoval s občany, rozdával drobné dárečky - tužky se svým podpisem, keramické zvonečky, vázičky. Na ukončení kampaně uspořádal v Litoměřicích na náměstí velkou show, kterou komentoval populární imitátor Václav Faltus, potom byl vypuštěn agitační balón.

Za Českou stranu sociálně demokratickou kandidoval přednosta zdejšího okresního úřadu Josef Pol. Je na Litoměřicku dostatečně znám. Strany Občanská demokratická aliance a Křesťansko-demokratická unie Česká strana lidová měly společného kandidáta pana Petra Brzáka, donedávna vedoucího odboru na zdejším městském úřadě. Za komunistickou stranu Čech a Moravy kandidovala známá pražská

herečka Jiřina Švorcová, která se v minulém režimu neslavně angažovala. Za Demokratickou unii kandidovala mladá litoměřická lékařka MUDr. Karla Barková a za Masarykovu demokratickou stranu MVDr. Radomír Novák, jeden z polistopadových starostů města (1992-1994). Navrhl ho Svaz vlastníků půdy a soukromých rolníků.

Předvolební kampaně kandidátů všech těchto menších stran se odbyly několika besedami s občany nebo jen jakýmsi "večery přátel". 13. 11. končí volební kampaň.

I. kolo voleb

Kandidáti našeho obvodu č. 29 jsou voleni na 4 roky. První kolo voleb se uskutečnilo ve dnech 15. a 16. listopadu. Volební místnosti byly otevřeny v pátek od 14 do 22 hodin, v sobotu od 7 do 14 hodin. K volbám přišlo 34,77 % právoplatných voličů. Účast tedy mnohem menší než při jarních volbách do poslanecké sněmovny. Lidé totiž nejsou přesvědčeni o účelnosti existence senátu. Myslí si, že je to zbytečné plýtvání státními penězi a že bude jen o několik úředníků víc.

Výsledky voleb byly známy ještě v sobotu. Nejvíce hlasů získal ing. Karel Burda za ODS - 41,93 % pak následovala Jiřina Švorcová za KSČM - 25,09 %, třetí byl kandidát ČSSD Josef Pol - 19,90 %, čtvrtý Petr Brzák za ODA - 5,60 %, pátá MUDr. Karla Barková za DEU - 4,79 % a poslední MVDr. Radomír Novák za MDS, který získal jen 2,63 %.

Protože žádný kandidát nezískal padesát procent hlasů, musí se konat ještě druhé kolo voleb, kam postoupili jen dva nejsilnější kandidáti. Druhé kolo voleb se konalo prakticky ve všech okrscích v republice, protože nadpoloviční většinu v prvním kole získal jen kandidát v jednom volebním obvodu někde v Brně.

II. kolo voleb

Druhé kolo voleb se konalo hned za týden ve dnech 22. a 23. listopadu. Účastnil se ho ještě menší počet voličů - jen 33,25 %. Zaskočení byli hlavně příznivci menších stran. Volba byla opravdu těžká. Velká většina lidí nechtěla volit ani kandidáta ODS ani komunistku Švorcovou. Chtěli se však voleb zúčastnit. K volbám tedy šli, ale odevzdali přeškrtnutou, tedy neplatnou kandidátku. Mnoho lidí také nakonec volilo raději pravicového Burdu než tolik zprofanovanou komunistickou herečku.

Ve II. kole voleb získal tedy ing. Karel Burda 60,6 % a Jiřina Švorcová 39,4 %. Naším zástupcem v senátu bude tedy příští 4 roky ing. Karel Burda. Konečně už je za námi všechno to letošní volení. Třikrát za rok jít k volebním urnám, to je opravdu moc!

Nájemné nebytových prostor

Město koupilo od Fondu národního majetku 6 domů ve středu města za částku skoro 10 milionů. Na zasedání zastupitelstva 25. listopadu se zastupitelé shodli na ceně, za kterou budou pronajímat nebytové prostory v těchto domech - 1.000 Kč za m². Bude se měřit všem stejně. O tom, komu se prostory pronajmou, bude rozhodovat celé zastupitelstvo, ne jen rada, jak to bylo v případě podnikatele Lexy.

Chybí rychlé občerstvení

Představitelé města jsou si vědomi, že na náměstí stále chybí rychlé občerstvení, bufet, mléčný bar nebo něco obdobného. Nějaká náhrada za Korso stále chybí. V bývalém mléčném baru prodává firma Macháček nápoje (ale pouze v lahvích, není možné se zde občerstvit) a v Korse, kde bývalo opravdu lidové občerstvení se prodává elektronika. Přitom elektronika se prodává také o několik domů dál, kde má firmu pan Šípek. A tam, kde se prodávaly chlebičky, saláty a párky, tam je drogerie. Přitom je druhá také o několik domů dál, na stejné straně náměstí. Ale když má člověk v létě žízeň a chce jenom něco lehkého slupnout, nemá opravdu kam jít.

Delegace z Filipín

27. listopadu přijela delegace z Filipín. Delegaci vedl viceprezident státu Salvador H. Laurel s chotí a paní Lourdes Herreka, která je garantem oslav 100. výročí filipínského boje za samostatnost. Byli přijati panem starostou, prohlédli si parkán, kde bude zasazena pamětní deska filipínskému národnímu hrdinovi José Rizalovi. Parkán pod Máchovým divadlem ponese Rizalovo jméno. Text na desce:

José Rizal

19. 6. 1861 - 30. 12. 1896

Na památku opravdového přátelství nejslavnější osobnosti novodobých Filipín velkého humanisty José Rizala a litoměřického ředitele reálky Ferdinanda Blumentritta
10. 9. 1853 - 21. 9. 1911.

Následuje text v angličtině. Delegaci provázal historik Jindřich Tomas, který nejen tlumočil, ale vykládal o výsledcích svého bádání o obou osobnostech. Společně potom položili kytici k pamětní desce v podloubí domu Salva Guarda. (Při své návštěvě v r. 1887 se zde José Rizal sešel se svými přáteli. V domě byl tehdy obecní úřad.)

Vánoční strom na náměstí

Vánoce se blíží. Už od 30. 11. byly osvětleny lípy na náměstí barevnými žárovkami. Pravý vánoční strom, 8 m vysoký smrk byl na náměstí postaven 5. prosince. Osvětlen je asi šedesáti barevnými žárovkami. Zůstane asi do Tří králů.

Posezení pro staré občany

Město nezapomíná na své staré občany. Pozvalo všechny občany starší 75 let dne 4. prosince do Domu kultury na přátelské posezení. Pan starosta jim popřál pěkné vánoce a do nového roku hodně zdraví. Zazpívaly děti, hrála posádková hudba, pořadem provázal známý konferenciér František Budín. Město se postaralo i o občerstvení, které platilo ze svých prostředků. Odpoledně se účastnilo na 500 občanů.

Prodejna firmy Citus

Proti Zahradě Čech vyrostla ohromná hala. Patří firmě Citus, která je největším dodavatelem mrazírenských výrobků, drůbeže a mražených ryb. Zásobuje prý celý severočeský kraj i některé okresy střeďočeského kraje. Novou budovu začala firma

stavět v dubnu a 2. prosince už v ní zahájila provoz. V přízemí je prodejna pro maloodběratele a jsou prý tam výhodné ceny. Ale pro občany to je, bohužel, moc daleko.

Nadílka pro děti

Město nezapomíná ani na děti. Připravilo pro děti v dětských domovech a v nemocnici mikulášskou nadílku. Bylo to spojeno s besídkou, kterou pro tyto děti připravili studentky zdejší pedagogické školy.

Finanční úřad přestěhován

Dne 9. prosince se Finanční úřad Litoměřice přestěhoval do Masarykovy ulice č. 2.000. Budova bývalých pozemních staveb je mnohem větší než dům ve Stránského ulici, který byl pro tento úřad před několika málo lety rekonstruován. Ale úředníci se tam už nevešli!

Vánoční výzdoba

Od šestého prosince je město slavnostně osvětleno. To je krása! Na náměstí nejen krásný vánoční strom a obě lípy září barevnými žárovkami, ale střed náměstí, kde se konají vánoční trhy je ohraničen sloupky, pospojovanými mezi sebou girlandami s množstvím svítících žárovek. Rovněž celá dlouhá ulice je vyzdobena "poutači" - vánočními symboly (hvězdy, zvonky, sněhové vločky) vytvořenými z žárovek. Tato výzdoba přišla město na necelých 200 tisíc. Je to hodně, ale je to krásné. A je to jen jednou za rok.

Vánoční trhy

Vánoční trhy se konaly o víkendech 13. a 14. prosince a 20. až 22. prosince. Zájem prodejců byl veliký a chtěli prodávat mnohem déle. Město dbalo na to, aby se zde prodávalo jen vánoční a dárkové zboží - jmelí, suché kytice, chvojí, svíčky, prskavky, svícny, dárková keramika, sklo apod.

Cena kaprů

Už 20. prosince se začali prodávat kapři, cena za 1 kg této pochoutky se vyšplhala až na 75 Kč. Za mého mládí se vánoční kapříci proháněli v obou kašnách na náměstí a 1 kg této vánoční ryby stál 11 Kč. Tato cena se udržela až do sedmdesátých let.

Zakoupena "Sněžka"

Po několika bezsněžných letech přesvědčila loňská zasněžená a mrazivá zima představitele města o nutnosti zakoupení výkonného víceúčelového stroje na odklízení sněhu a údržbu vozovek. Stroj, nesoucí příhodný název Sněžka, stál více než půl druhého milionu. Jeho provoz zabezpečují technické služby.

Dlužníci na vývěsce

V prosinci uskutečnilo město dlouho zamýšlené zveřejnění dlužníků nájemného, kteří bydlí v městských bytech. Na vývěsce městského úřadu jsou zveřejněni jen ti, kteří dluží částku přesahující 5.000 Kč. U těch, jejichž dluh je menší, se předpokládá, že šlo jen o momentální "platební neschopnost" a že svůj dluh vyrovnají. Celkový počet dlužníků je úctyhodný - 126 a celková částka přesahuje 2 miliony 400 tisíc. Ta potom pochopitelně chybí v městském rozpočtu a doplácí na to všichni občané. Kdyby mělo město už postavené holobyty, mohlo by tam výtečníka, jehož dluh přesahuje 50 tisíc, hned vystěhovat.

Noví členové zastupitelstva

Dne 19. prosince se konalo poslední zasedání městského zastupitelstva. Hlavním bodem programu byl slib nových zastupitelů - ing. Jana Bechyněho a PhDr. Oldřicha Kotyzy. Nastoupili na uvolněná místa po odstoupivším dr. Soldátkovi a zemřelé ing. arch. Jarmile Antošové.

Odešla ing. arch. J. Antošová

Měl-li by být někdo zapsán zlatým písmem do dějin města, měla by to být právě ing. arch. Jarmila Antošová, která tak nečekaně odešla od rozdělaných projektů po krátké zákeřné nemoci v září 1996, ve věku 58 let. Milena (jak jí říkali přátelé a kamarádi) žila v Litoměřicích od r. 1945. (Její otec byl známý právník Jaroslav Derfl.) Milovala toto město a jemu dávala všechno své nadání a píli. Dávala památkám původní podobu, ale nový obsah. Ke každé rekonstrukci přistupovala s ohromnou citlivostí. Při prosazování svých názorů však byla nekompromisní, což jí zvláště v minulém režimu přinášelo mnoho těžkostí. Po revoluci mohla rozvinout svůj talent naplno. Podle jejích projektů se obnovovala celá města i jednotlivé objekty doma i v cizině. Přes výrazné úspěchy zůstala v osobním životě skromným člověkem. Osud k ní nebyl spravedlivý. Bude chybět nejen známým a přátelům, ale především památkám. Najde se rovnocenný nástupce?

Oslavy u příležitosti 100. výročí smrti filipínského národního hrdiny José Rizala

Konec roku byl ve znamení oslav filipínského národního hrdiny José Rizala od jehož smrti uplynulo právě 100 let. Celý rok pracovala Komise pro oslavy, kterou vedl historik PhDr. Jindřich Tomas. V sobotu 28. 12. ve 14 hodin položili zástupci města a filipínského velvyslanectví věnce ke hrobu Rizalova přítele, profesora zdejší reálky, Ferdinanda Blumentritta. (Hrob byl opraven, musela být zhotovena nová bronzová deska s Blumentrittovým reliéfem, protože původní někdo z hrobu ukradl.) Poté byla v podloubí domu Salva Guarda odhalena Rizalova busta, dílo Libora Piskláka, zetě majitelů tohoto domu. (Vyhrál prý výběrové řízení zaslouženě). Pod podloubím tohoto domu je již pamětní deska připomínající návštěvu tohoto filipínského hrdiny v tomto domě v r. 1887 (tehdy tu byl obecní úřad). Tato deska byla nyní sňata a osazena nová z narůžovělého mramoru. Je podlouhlého tvaru a bronzová busta (hlava) José Rizala je zasazena na její horní konec. Poté se odebrali zástupci města a delegace filipínského velvyslanectví v čele s paní Bauzon Fulnetbella na nově upravený parkán pod divadlem. Zde byla zasazena druhá pamětní deska, kterou darovalo filipínské velvyslanectví v Budapešti (Praha velvyslanectví nemá). Současně s tímto aktem byl parkán slavnostně pojmenován Rizalovým jménem.

Zcela zmrzlí účastníci této slavnosti se potom s radostí odebrali do prostor divadla. Orientalistka Zdeňka Vasiljevová z Prahy, která je rovněž členkou Sdružení přátel Filipín, ve své přednášce přiblížila přítomným dějiny těchto ostrovů a osobnost José Rizala, lékaře a předního představitele boje Filipínců proti nadvládě Španělů. (Původně měl přednášet profesor Karlovy university Josef Polišenský, náš největší odborník na světové dějiny, nemohl se dostavit ze zdravotních důvodů - stáří, kruté

mrazy.) Účastníci se potom zaposlouchali do krásné hudby v přednesu Doležalova kvarteta.

Současně byla v prostorách divadla otevřena výstava dokumentů o přátelství José Rizala s profesorem litoměřické reálky Ferdinandem Blumentrittem. V r. 1887 ho v našem městě navštívil a při té příležitosti se zapsal do pamětní knihy města. Pamětní kniha s Rizalovým zápisem byla "zlatým" bodem výstavy. Výstavou provázela Jindřich Tomas, který se vztahem obou mužů dlouhá léta zabývá. Jemu patří také největší dík za zdar těchto oslav.

Školství

Středisko pro informace a vzdělávání učitelů

Od 1. ledna začalo svou činnost Středisko pro informace a vzdělávání učitelů. Sídlí v bývalé Magnólíi v ulici Osvobození. Jeho hlavním úkolem bude zajišťovat rozličné soutěže, olympiády a přehlídky.

Školící středisko v Zítkově ulici

Středisko bude mít zřejmě konkurenci ve Školícím a vzdělávacím středisku, které vede paní Vodičková a které sídlí v Zítkově ulici, v domě, který byl kdysi součástí Domu kultury. Toto středisko zajišťuje také rekvalifikační kurzy ve spolupráci s Úřadem práce. Pořádá ale i doučovací kurzy, např. matematiky.

Přednáška o drogách

To, že drogy dnes ohrožují i školní mládež je jev velice závažný. Pedagogové se tomu snaží čelit především osvětou. Přednášku na téma: Prevence drog a kriminality vyslechly děti z Máchovy školy (2. ZŠ), přednášela kurátorky pracující při referátu sociálních věcí Okresního úřadu, paní Zelená.

DYS-CENTRUM

Na této škole (2. ZŠ) bylo 25. 1. otevřeno DYS-CENTRUM. Je to poradna pro rodiče i děti od 5-15 let. Zatím je otevřeno jen jednou týdně a odborníci zde poradí všem dyslektikům, dysortografikům, dětem s lehkou mozkovou dysfunkcí i těm, kteří trpí poruchami učení. Dříve byly takto postižené děti posílány do zvláštních škol nebo označeny za nevzdělavatelné. Dnes se o těchto poruchách ví mnohem více a s pomocí odborníků je děti zvládnou.

Pololetní prázdniny

Prvního února byly jednodenní pololetní prázdniny. Předtím se ovšem rozdávalo pololetní vysvědčení. A někde to bylo zvlášť slavnostní, např. na soukromém gymnáziu v Jarošově ulici, kde se rozdávalo vůbec první vysvědčení. V nově

dokončené tělocvičně se konalo sportovní odpoledne a rozdávaly se "sladké" ceny.

Konkursy ředitelů škol

Letos poprvé se musí ředitelé škol, kteří jsou ve funkci šest let, účastnit konkursů, které se budou konat od 16.-31. 5. Ale už v únoru a březnu musí být sestaveny konkurzní komise. Konkursu se účastní 26 ředitelů.

Jarní prázdniny

Jarní prázdniny pro náš okres byly od 26. února do 1. března. Jako každý rok připravil i letos Dům dětí a mládeže na tyto dny "příměstský tábor". Pedagogové se postarají o děti, které nemohou jet na hory nebo k babičkám od 7-16 hodin. Za jeden den zaplatí dítě 50 Kč.

Vzpomínka na 190. výročí narození V. H. Veita

Výročí 190 let od narození hudebního skladatele V. H. Veita oslavily studentky i pedagogové Střední pedagogické školy J. H. Pestalozziho. O životě a díle tohoto skladatele přednášel profesor Jiří Švejda. Potom položili věnec na skladatelův hrob na místním hřbitově. Hrob je zásluhou města opraven. Osobnosti a dílu tohoto skladatele se celoživotně věnoval bývalý učitel zdejší hudební školy Karel Fiala. Vydal jeho monografii. Pozůstalost profesora Fialy je uložena v muzeu.

Václav Jindřich Veit byl všestranně nadaný hudebník. Narodil se v Řepnici u Libochovan 19. 1. 1806, hudbě se nevěnoval profesionálně, vystudoval práva, působil v Praze, Chebu a nakonec od r. 1862 jako prezident zdejšího krajského soudu. Zemřel 16. 2. 1864. Jeho pohřbu se tehdy účastnilo ohromné množství lidí, hudební i laické veřejnosti. Zpíval tu tehdy pražský Hlahol. Veit se věnoval písňové tvorbě na české i německé texty i komorní hudbě. Současníky byl velmi uznávaný. Později se na tohoto skladatele jaksi zapomnělo. Po polovině minulého století se v našich zemích vytrácí národnostní tolerance a tak tento skladatel byl pro jednu stranu málo český, pro druhou zas málo německý. Ke 40. výročí skladatelova úmrtí byl mu v Litoměřicích odhalen pomník z bílého mramoru. Krásně architektonicky řešený členitý podstavec navrhl Anton Hellmessen, bustu provedl sochař Alois Rieber. Pomník stál na samém kraji tehdejších Klecanského sadů, to je ten malý parčík proti poště. Pomník "nepřežil" konec Rakouska-Uherska, z podstavce se nezachovalo nic, krásná busta v nadživotní velikosti přežívala roky na muzejním dvorečku přikryta starou vanou, aby byla aspoň trochu chráněna před rozmary počasí. Veitův klavír předalo zdejší muzeum v době své rekonstrukce v osmdesátých letech Muzeu české hudby v Praze. Již delší dobu se uvažuje o znovupostavení samotné busty někam do prostoru mezi divadlo a "gotické dvojče".

Plamínek slavil 25 let

Dne 9. února oslavoval soubor Plamínek při 3. ZŠ 25 let svého trvání. Velice krásný program si přišel poslechnout pan starosta i jiní představitelé města a okresu. Program byl zakončen krásnou školní scénou z opery Jakobín, kterou soubor nastudoval společně s Pěveckým sdružením litoměřických učitelů a sólisty Městských divadel Ústí nad Labem.

Zápisy do prvních tříd

Od 15. února probíhaly zápisy do prvních tříd základních škol. K zápisu přišlo 371 dítě. Nejvíce prvňáčků bude na sídlištních školách, 7. ZŠ v Havlíčkově ulici bude muset otevřít tři první třídy, hlásí se tam 80 dětí.

Ples SPgŠ

Studentky zdejší pedagogické školy měly svůj maturitní ples 22. března. Vydařil se, však si na předtančení pozvaly studentky konzervatoře Jaroslava Ježka z Prahy.

Maturitní ples Ekonomu

Žáci soukromé obchodní akademie Ekonom měli svůj první maturitní ples 16. března. Elitní škola měla ples "na úrovni".

Akademie v DK

V Domě kultury uspořádaly studentky SPgŠ akademii ke Dni učitelů a zároveň ke 250. výročí narození švýcarského pedagoga a humanisty J. H. Pestalozziho, jehož jméno škola nese. Byla to akademie jak má být - scénky, cvičení, písně. Zajímavostí bylo, že se souborem Máj vystoupili studenti teologického konviktu. Zpívali krásně.

Den učitelů

Také učitelé slavili svůj svátek 28. 3. v Domě kultury. Přišli jim zazpívat známí zpěváci - Karel Černoch, Jitka Zelenková a Petra Janů.

Soutěž v cizojazyčné konverzaci

Na začátek dubna připravilo Středisko informací a vzdělávání učitelů Magnólie konverzační soutěž v ruském, anglickém, německém a španělském jazyce. Odborná komise se vyjádřila o dobré úrovni výuky jazyků na všech školách. Rozdíly mezi jazykovými a ostatními školami jsou nezřetelné. Svědčí to o stoupající úrovni výuky jazyků.

Družba se Slovenskem

Potěšitelné je, že bez ohledu na rozdělení státu trvá spolupráce našich učitelů se školou v Topolčiankách. Má letos už čtyřicetiletou tradici. Tehdy navázala přátelské vztahy se slovenskými učiteli nově postavená škola na sídlišti Kocanda. Dokonce jedna sídlištní ulice vedoucí ke škole dostala název Topolčianská na počest této "družby". Byla to tehdy móda, ale tam, kde se to nebralo formálně, vznikly trvalé přátelské vztahy. Na konci dubna jeli tedy naši učitelé do Nitry, na podzim mají přijet slovenští kolegové do našeho města.

Přijímací zkoušky

Přijímací zkoušky na všechny typy středních škol se konaly 23. dubna, na víceletá gymnázia čtvrtého června.

Maturity na gymnáziu

Ústní maturity na gymnáziu začaly 20. května. Povinné předměty jsou čeština a cizí jazyk (ne tedy matematika, ten věčný postrach), volitelné potom latina, matematika, fyzika, biologie, chemie, dějepis, zeměpis, programování, ekonomie, základy společenských věd. Každý žák musí maturovat ze dvou volitelných předmětů. Letos maturuje 55 žáků ze dvou tříd. Všichni uspěli, 11 žáků maturovalo s vyznamenáním z toho 9 se samými výbornými.

Maturity na Ekonomu

Maturity na soukromé obchodní škole Ekonom v Palackého ulici probíhaly od 5. do 14. června. Jsou tři maturitní třídy, žáků celkem 63 (z toho 24 chlapci). Povinné předměty jsou český a světový jazyk, účetnictví, podniková ekonomie. Maturity skončily 12. června. Neuspěli 3 žáci, 5 žáků maturovalo s vyznamenáním, několik žáků z prospěchových důvodů nebylo k maturitě připuštěno.

Maturity na SPgŠ od 3.-16. 6.

Nejdéle trvaly maturity na Střední pedagogické škole, protože zde bylo 5 maturitních tříd, maturujících studentů 129 (z toho 14 chlapců). Škola je různorodě specializovaná. Má 2 třídy specializované na předškolní a mimoškolní pedagogiku, 2 třídy mají specializaci výchovná a humanitární činnost. Součástí školy je i rodinná škola, letos maturovala jedna třída.

Povinně se maturovalo z češtiny, pedagogiky a psychologie. Volitelné předměty byly různé podle zaměření jednotlivých tříd - hudební, tělesná a výtvarná výchova, základy informatiky a administrativy, vaření, péče o dítě apod.

Maturity na zdravotní škole

Na střední zdravotní škole, která sídlí ve staré interně v Žitenické ulici, maturovalo 25 žáků (z toho 1 chlapec). Před týdnem složili všichni praktické zkoušky v nemocnici.

Úspěchy souboru Máj

9. května se vrátil soubor Máj působící při SPgŠ z uměleckého turné ze spolkové republiky Badensko-Württembersko. V pěti dnech uspořádal soubor 10 koncertů na kterých předvedl jak lidové písně, tak duchovní hudbu. Němci vysoce hodnotili umění našeho souboru.

Tentýž den na této škole koncertovala klavíristka Zora Kříčková. Hrála skladby Chopinovy, Schubertovy, Lisztovy.

Dětský den

Děti slavily svůj Dětský den 1. června v parku, na dopravním hřišti. Skákaly v pytlích, běhaly na chůdách, házely na terč, přihlížely výcviku psů, shlédly divadelní představení. Atrakcí se účastnilo na tisíc dětí. Moc se jim to líbilo. Hlavně, že přálo počasí.

Nejstarší profesor litoměřického gymnázia

Dne 2. června se dožil 89 let profesor zdejšího gymnázia pan Oldřich Janíček. Do Litoměřic přišel v r. 1945 a zůstal městu věrný. (Před tím učil na gymnáziích v Uherském Brodě, Kroměříži, Rimavské Sobotě.) Prvním ředitelem litoměřického gymnázia a přítelem prof. Janíčka byl PhDr. Jaroslav Hrabák (Později v r. 1950 odsouzen za velezradu na 13 let těžkého žaláře). Prof. Janíčka zachránilo to, že učil tělocvik. Ať tu ještě s námi nějaký rok pobude ten Sokol tělem i duší!

Devítiletá školní docházka

Je to takový divný školní rok. Zavedením devítileté školní docházky nevycházejí ze škol žádní žáci, střední školy nemají první ročníky. Škola se tedy o rok prodlouží, ale učiva nepřibude, jen se "přerozdělí" do devíti tříd.

Speciální pedagogické centrum

Školský úřad zřídil Speciální pedagogické centrum při Internátní pomocné škole. Centrum začalo svou činnost 10. září. Centrum není určeno jen pro zdejší okres, bude mít širší působnost. Jeho úkolem je pomáhat rodičům např. cvičit soustředění, správnou výslovnost apod. Pomůcky se budou půjčovat rodičům domů. Centrum sídlí v bývalé mateřské školce v Alšově ulici.

Internátní pomocná škola

Internátní pomocná škola má letos 38 dětí. Z toho 21 dětí je umístěno v internátě. Školní docházka je zde desetiletá, protože na normální výuku navazuje i tzv. praktická třída, protože právě tyto jednoduché návyky dětem často chybí.

Výstava speciálních pomůcek

Ve dnech 25.-27. 9. uspořádalo DYS-CENTRUM na 2. ZŠ výstavu speciálních pomůcek pro děti, učitele a rodiče. Asi 30 firem tu vystavovalo různé pomůcky pro dyslektiky, dysortografiky a dyskalkuliky. Byly to jakési hračky ze dřeva, textilu, skládačky. Rodiče i učitelé zde získali mnoho podnětů.

Osmileté gymnázium

Na osmileté gymnázium se letos hlásilo 80 dětí. Přijato jich bylo jen 29. Příjímací zkoušky ukázaly, že i některé venkovské školy dovedou žáky ke zkouškám dobře připravit. Tak budou do primy chodit i děti z Terezína, Žalhostic nebo Libochovic.

Kladenská škola

Největší střední soukromá škola - Kladenská škola podnikatelské administrativy - má v našem městě pobočku - sídlí v budově 4. ZŠ v Sovově ulici. Také na této škole se letos konaly první maturity. Ve dvouletém nástavbovém studiu maturovalo 28 studentů, z nich 11 s vyznamenáním. V dálkovém nástavbovém studiu maturovalo 49 studentů. "Dálkaři" jsou věkově velice rozdílnou kategorií. Také zde mělo 13 žáků vyznamenání, ovšem tři posluchači se musí pokusit o úspěch v podzimním maturitním termínu.

Rekonstrukce v Lingua Universal

Soukromá jazyková škola Lingua Universal platí městu nájem za prostory, které užívá ve 4. ZŠ v Sovově ulici. Tam je nutno provést neodkladně rekonstrukce. Ty by ovšem mělo platit město, které na ně opravdu nemá. Škola se tedy nabídla, že potřebné peníze na rekonstrukci zaplatí ze svých peněz, půjčenou částku si umoří z nájmu. Městská rada tento postup schválila. Jedná se o částku přesahující 2 mil. Kč.

Prázdninové opravy na školách

O prázdninách se v mnoha školách nejen malovalo a natíralo, ale dělaly se i větší opravy. Např. na 3. ZŠ v ulici Boženy Němcové už bylo třeba vyměnit radiátory a rekonstruovat se muselo sociální zařízení. 1. ZŠ Na valech zase o prázdninách dostala novou fasádu - o prázdninách se stačila jen podstatná část, protože se jedná o budovu velmi rozsáhlou a také už letitou. Byla postavena v r. 1877 jako budova gymnázia.

Ještě v r. 1946 se v ní topilo v ohromných železných kamnech umístěných v každé třídě. Budova 3. ZŠ je o třicet let mladší a sloužila jako chlapecká obecná a měšťanská škola. Ta by už také potřebovala novou fasádu, ale je tak velká, že to bude stát ohromné množství peněz. A na to teď nikdo nemá, natož škola!

Výuka plavání

Od tohoto roku je zavedena povinná výuka plavání pro žáky třetích a čtvrtých tříd. Protože bazén mají všechna větší města okresu, kromě Litoměřic také Roudnice, Lovosice a Terezín, probíhá výuka bez problémů - každá škola má svůj "spádový" bazén. Je to velká výhoda, že se děti v našem "zamořeném" okrese mohou věnovat tomuto zdravému sportu!

Zdravotnictví, sociální otázky - statistika

ARO

Od konce minulého roku je v městské nemocnici otevřeno oddělení ARO. Moderní vybavení tohoto oddělení stálo 15 milionů Kč. Má pět lůžek. Vedle byla upravena přistávací plocha pro leteckou záchrannou službu. Je to takový paradox, když se do něčeho investuje takové množství peněz, logicky se požaduje, aby zařízení bylo hojně využíváno. Tady si přejeme pravý opak - co nejméně pacientů, co nejméně úrazů, co nejméně lidského utrpení.

Dárci krve

Dárců krve není nikdy dost, proto může všechny jen těšit, že už v lednu se dostavilo k odběru krve přes padesát dárců. Pan Josef Jindříšek z našeho města daroval krev už po čtyřicáté. Důkazem toho, že lidé si začínají svého zdraví více vážit, více se starat sami o sebe, je třeba příklad, že dva pacienti, které čeká náročná operace, si přišli odebrat svou vlastní krev, která bude použita při jejich operaci. Mohlo by se totiž stát, že by "cizí" krev nebyla k dispozici, zvláště jedná-li se o vzácně se vyskytující krevní skupinu.

Kožní stacionář 9. 2. - provozní náklady hradí město

Dne 9. února byl otevřen kožní stacionář pro děti a mládež v Revoluční ulici. Jedná se vlastně o rozšíření zdejšího rehabilitačního stacionáře o nové oddělení. Mladí nemocní zde mají k dispozici bazén, saunu, sprchy, perličkové koupele. O pacienty budou pečovat dr. Balcar - alergolog a Dr. Drábková - Kožní lékařka. Dětských alergiků je mnoho a jejich počet stále stoupá. Je-li alergie spojena i s kožními projevy, je to zvláště pro mladé lidi velice nepříjemné. Proto také pojišťovny hradí péči lidem do 18 let. Ti starší mohou také stacionář vyhledat, nebudou odmítnuti, ale musí si péči hradit.

Dluhy nemocnice

Všechny české nemocnice jsou zadlužené, některé méně, u některých se dluh vyšplhal do horentních částek. Je to takový začarovaný kruh - zaměstnavatelé a podniky neplatí pojišťovnám, pojišťovny potom neplatí nemocnicím, které

pochopitelně musejí péči nemocným poskytnout. Doplácejí na to. Mnoho pojišťoven, které v minulém období vznikaly jako houby po dešti, zkrachovalo. To je případ např. Hornické zaměstnanecké zdravotní pojišťovny, která byla zrušena 29. února. Ta však dluží zdejší nemocnici přes 4 mil. korun. Dluhy pojišťovny převzal sice stát a nemocnice žádala o jejich uhrazení, ale všechno to dlouho trvá a nemocnice nemá na léky.

Úvěr od města

Svízelnou situaci nemocnice pomohlo řešit město. Zastupitelé schválili nemocnici poskytnout krátkodobý úvěr 3,5 mil. Kč na dobu do 15. května. Nemocnice si tak nemusela brát úvěr u banky, jehož vyřízení by trvalo delší dobu a procentní míra by byla jistě nemalá. Město tak zachránilo "svou" nemocnici před platební neschopností. Je dobře, že existuje mezi oběma subjekty takový vztah. Kdyby to tak bylo všude, hned by to v té naší republice jinak šlapalo.

Tuberkulóza

Ještě nedávno jsme si mysleli, že některé nemoci jsou naprosto vymýceny a už nás, jako lidstvo, nemohou nikdy ohrozit. Mezi tyto nemoci patří např. tuberkulóza. Všechny naše děti byly hned v porodnici očkované a nemoc, která ještě v minulém století kosila ohromné procento populace, se nevyskytovala. Děti se přestaly očkovat, objevili se bezdomovci, přistěhovalci, narkomani a tuberkulóza je znova tady. Jaká je četnost této nemoci, jaké procento obyvatel naší republiky zasáhla, o tom se veřejně nemluví. Zdejší vedoucí lékařka tuberkulózního oddělení říká, že v našem okrese je toto procento poměrně nízké - přibývá prý tak 15 nových případů na 100 tisíc obyvatel. Přesto varuje před stykem s problematickými osobami, které jsou mimo jakoukoliv lékařskou kontrolu. A to jsou už shora jmenovaní bezdomovci, cizinci, narkomani a podobné sociální skupiny.

Neohodnocení práce lékařů

Lékaři se již dlouho marně domáhají zvýšení svých platů. Zvláště situace mladých lékařů je velice svízelná. Ti, kteří nemají ještě žádnou atestaci si přijdou i s přesčasy tak na 6.000 Kč hrubého. Z toho se nedá žít. Ale ani ostatní lékaři na tom nejsou o mnoho lépe. Lidé v bankách u pouhé přepážky vydělají troj až čtyřnásobek lékařského platu. A o zodpovědnosti a náročnosti práce ani nemluví, to se nedá vůbec porovnat.

Stávka lékařů

Lékaři se proto rozhodli ke krajnímu kroku - stávce. Také lékaři zdejší nemocnice, sdružení v místní organizaci Lékařského odborového klubu (LOK) se připojili k celostátní stávce lékařů, která proběhla ve dnech 25.-26. března. V nemocnici se sloužilo jako o nedělích a svátcích. Žádný pacient neutrpěl újmu.

Protestní akce sanitek

Protestní akce se den před stávkou 24. 3. účastnili také soukromí dopravci sanitní záchranné služby. Prahou projíždělo více než 200 sanitních vozů s rozsvícenými majáky a zapnutými houkačkami. Snad už si jich někdo všimne! Ministerstvo zdravotnictví hraďí těmto dopravcům 8 Kč za km, náklady jsou však neskonale vyšší. Této protestní akce se účastnily dvě sanitky z Litoměřic a čtyři z ostatních míst okresu.

Lůžkové psychiatrické oddělení

Od 1. dubna zahájilo provoz nové oddělení v Městské nemocnici - lůžkové odd. psychiatrie. Má kapacitu 35 lůžek. Duševních nemocí, psychických poruch přibývá. Lidé nezvládají nezaměstnanost, finanční potíže, zhoršené mezilidské vztahy. Je prý to daň demokracii, říkají nám naši političtí představitelé. Je prý to normální, ale lidé cítí, že to není "normální".

Otcové při porodech

Již loni mohli být ve zdejší nové porodnici přítomni porodu tatínkové. Zájem zpočátku nebyl veliký - tak na každou desátou maminku jeden otec. Letos je prý zájem dvojnásobný. Je to dobře. Tatínkové zaplatí poplatek 500 Kč, vyslechnou přednášku a shlédnou krátký film a už mohou svým ženám pomáhat v jejich opravdu nelehkých chvílích. A své děťátko si mohou pochovat už několik minut po narození.

Přístroj na měření osteoporózy

Osteoporóza je nemoc, kterou trpí většina staré populace. Lidově řečeno "řídnutí kostí" způsobuje jejich snadnou lámavost. A každý ví, že např. taková zlomenina kyčelního krčku znamená pro starého člověka nejen velké utrpení, ale často i smrt. Proto je dobré vědět, jak jsou na tom mé kosti. Naše nemocnice má od května nový přístroj na měření osteoporózy. Je instalován v revmatologické ambulanci. Vyšetření je bezbolestné. Pojišťovna nehradí tento výkon, který stojí pacienta 150 Kč.

Janského plakety

Dr. Vladimír Valta, místopředseda okresního spolku Českého červeného kříže měl 12. června čestnou povinnost - rozdat nejobětavějším dárcům krve Janského plakety. Tři dárci byli "dekorováni" zlatou plakétou, protože darovali krev již čtyřicetkrát, devatenáct dárců bylo odměněno stříbrnou plakétou za dvacet odběrů a deset dárců za deset odběrů obdrželo plaketu bronzovou. Slavnost se konala v Luně na sídlišti Cihelna.

Chirurgie v novém pavilonu od 18. 6.

Poslední pavilon nemocnice dokončen!! Chirurgie se může stěhovat! Z budovy postavené v r. 1875, která již opravdu dosloužila, to bylo skutečně stěhování radostné. Náročné stěhování probíhalo za provozu a bylo ukončeno 18. června. Nový pavilon má 160 lůžek. V přízemí je už od loňského roku v provozu ARO, nyní už i chirurgická ambulance, dále je zde traumatologie, urologie, odd. ušní, nosní, krční a několik operačních sálů. Tento pavilon se začal stavět v r. 1993, náklady na něj dosáhly horentní částky 340 milionů.

Ceny léků

Ceny léků stále stoupají. Lékárny letos zažily dvojitý zvýšení - v červnu a září. Náročné přečeňování zvládly všechny čtyři lékárny bez větších problémů. Jen zpočátku se tvořily před okénky fronty, zvláště v nejfrekventovanější lékárně "U černého orla" na náměstí. Díky dokonalé výpočetní technice to i zde hravě zvládli.

Nemoci z nachlazení

Letošní červenec, který připomíná spíše duben nebo říjen přinesl mnoho nemocí

z nachlazení. Kde kdo smrkal, kašlal, bolelo ho v krku. A co na to lékaři? Lidé se neoblékají podle toho jaké počasí je, ale podle toho jaké počasí "má být". A počasí v červenci má být slunečné a teplé a tak si lidé chodí v krátkých rukávech bez svetrů, v krátkých kalhotách, naboso. To se pak nesmí divit, když nastydnou!

Ozdravný pobyt pro astmatické děti

Český červený kříž uspořádal ve dnech 31. 8. až 13. 9. ozdravný pobyt pro astmatické děti v Chorvatsku. Malí pacienti platili 5.400 Kč, rodičovský doprovod 8.900 Kč. Je to mnoho, zvláště pro některé rodiny, ale pobyt u moře astmatikům velice pomáhá. Pomalu by takový ozdravný pobyt potřebovaly všechny litoměřické děti!

Městská nemocnice dokončena

Všechny stavební práce v Městské nemocnici byly definitivně skončeny 16. října. V Domě kultury se konalo slavnostní shromáždění za účasti lékařů, stavbařů o občanů. Bylo opravdu proč se radovat. Dobrá věc se podařila! Hovořilo se i o historii stavby. Po rocích dlouhých příprav se začalo stavět v r. 1979. Před 11 lety byl otevřen první pavilon - interna a postaveno veškeré zázemí - kuchyň, spalovna, kotelna apod., v r. 1993 dětské odd., gynekologie, porodnice, vstupní hala, příjem, poslední byla letos v létě dokončena chirurgie. Nemocnice má celkem 520 lůžek, její hodnota je odhadována na miliardu Kč. Areál nemocnice je dílem architekta Václava Černého. Pamětní desku, která připomíná jeho jméno, odhalila při odpoledním shromáždění v nemocnici architektova manželka. Přítomni byli zástupci představitelů města v čele s panem starostou, rovněž zástupci okresního úřadu v čele s přednostou Polem. Ať nemocnice slouží všem potřebným, ať má dostatek dobrých lékařů i ostatního personálu vnímavého k lidské bolesti a odhodlaného za všech okolností mírnit lidské utrpení.

Zvýšení minimální mzdy

Sociální problémy v naší republice rok co rok narůstají, prohlubují se sociální rozdíly jednotlivých skupin obyvatelstva. Vláda si je vědoma, že tyto problémy patří u většiny voličů k nejsledovanějším a proto se je snaží nějak řešit. Od letošního ledna byla zvýšena minimální mzda o 300 Kč a činí nyní 2.500 Kč měsíčně. Po srážkách zůstanou zaměstnancům (většinou nekvalifikovaným) necelé dva tisíce korun. Z toho se opravdu nedá žít. A tak se každému vyplatí brát podporu v nezaměstnanosti - neutratí za cestu do práce a doma si může spoustu práce udělat. Tudy cesta nevede!

Nový systém vyplácení sociálních dávek

Od letošního roku začalo vyplácení sociálních dávek jiným způsobem. Princip je v tom, že každý musí o vše požádat, doložit řádnými doklady a podle druhu dávky žádost obnovovat každého čtvrt nebo půl roku. Vše se totiž počítá od příjmu té které osoby nebo rodiny. Je to složité jak pro pracovníky sociálních oddělení okresních úřadů (bylo celkem 8 verzí počítačového zpracování), tak pro občany samotné, kteří pobíhají mezi zaměstnavatelem a příslušným úřadem. Nakonec se to vše nějak zvládlo a od 1. března začala pošta rozesílat lidem poukázky. Během doby se snad vychytají mouchy a bude to fungovat.

Zvýšení cen základních potravin

Ceny stále stoupají, nejvíce se lidí dotýká zvýšení cen základních potravin. Od ledna vzrostla cena mouky v průměru o 1,20 Kč. Je prý nedostatek pšenice, stát musel toto obilí uvolnit ze svých rezerv. Ještě nedávno jsme byli přesvědčováni, že naše zemědělství je přebujelé, že vyrábíme všeho nadbytek. Pole se přestala obdělávat, půda se vrací původním majitelům, kteří na ní většinou nepracují. A tak nyní stojí rohlík 1,10 (lepší druhy o nějaký desetník více i 1,50 Kč), 1 kg chleba 13-15 Kč. Nové ceny pečiva začaly platit od června.

K 1. červenci se také zvedla cena všech energií a vody. Cena vody se liší, každá vodárenská společnost si vše účtuje jinak. Severočeská vodárenská společnost zvýšila od června letošního roku cenu za kubický metr vody na 10,20 Kč. (Ještě v r. 1989 stál kubík vody 60 haléřů). Lidé začali vodou šetřit, spotřeba vody klesla prý až o třetinu a je nyní 125 l na osobu a den. To je prý lepší evropský průměr. Paradoxem je, že snížením spotřeby lidé nic nešetřili. Vodárenské společnosti prohlásily, že snížením spotřeby jim stouply náklady a proto musí znovu zdražit. Nemohou přece být prodělečné. Vše musí zaplatit ten nejnižší článek - občan. Odvolání nikde žádné. Jsme zcela v moci monopolů.

Zvýšení cen jízdného

Od 1. června se také zvýšilo jízdné v autobusech. Průměrně o 4 Kč, ale nikým nekontrolované akciové společnosti - u nás ČSAD BUS Ústí nad Labem a.s. - si mohou u libovolných spojů nasadit libovolnou cenu. A tak jízdenka do Prahy stojí nyní 44 Kč, byla zvýšena o 6 Kč (ještě v polovině 80. let stála jízdenka 17 Kčs).

Valorizace důchodů 1. 10.

Stát se snaží tuto nepopulární politiku nějak kompenzovat a tak od 1. října zvýšil důchody v průměru o 8 %, rovněž o tuto částku zvýšil životní minimum z něhož se potom vypočítávají dávky sociální podpory. Ty tedy také o něco stoupnou. Tato kompenzace je ovšem vzhledem k celkovému růstu životních nákladů zcela neadekvátní.

Nezaměstnanost

Nezaměstnanost ve městě i v okrese očividně stoupá, překročila 4 %. Úřad práce pracuje velmi dobře. Stará se hlavně, aby našli práci mladí lidé, opouštějící školy. Proto nabízí firmám, které přijmou středoškoláka, kompenzaci 2.800 Kč a vysokoškoláka 3.300 Kč. Firma však musí zajistit absolventům práci odpovídající jejich kvalifikaci.

Že se však na druhé straně najdou fikaní mladí lidé, je smutnou skutečností. Maturanti, ještě s mokřým inkoustem na maturitním vysvědčení, se hlásí na Úřadu práce jako nezaměstnaní. Dvě tisícovky měsíčně jsou na prázdniny docela dobré, že? Nikde se o zaměstnání nezajímali (a když, tak si jdou pro papír tam, kde vím, že mě určitě nevezmou), hlásí se např. na vysokou školu. Tam se začíná až v říjnu a tak za

čtyři měsíce podpory v nezaměstnanosti si udělám alespoň pěkné prázdniny. Tak tohle by generaci mou, ale ani generaci mých dětí, nenapadlo. Věděly, že o prázdninách se musí na brigádu, aby byly nějaké koruny nejen na zbytek prázdnin, ale třeba na vylepšení šatníku, na podnájem v Praze apod. Byla to myslím lepší škola a učila k větší odpovědnosti k sobě samému než dnes. Dnes se o ní hlavně mluví.

Malá porodnost

Neutěšená sociální situace, snaha po seberealizaci, úspěchu nebo obava před ztrátou zaměstnání, to jsou asi nejdůležitější důvody, proč se dnes rodí málo dětí. Míra porodnosti je tento rok nejnižší od r. 1960. Je to pochopitelně problém celostátní, ale je to problém i našeho okresu, našeho města. V r. 1995 se zde narodilo o 74 dětí méně než v r. 1994. Za 1. pololetí se v Litoměřicích narodilo 306 dětí, ve II. pololetí ještě o 10 % méně. Celkový pokles porodnosti je zde asi 10 %.

Vysoká úmrtnost

Čím méně dětí se rodí, tím více lidí umírá. V r. 1995 byl rozdíl mezi narozenými a zemřelými 108 osob. Počet obyvatelstva tedy klesá. Litoměřický okres je v rámci celého severočeského regionu okresem s největší úmrtností. Nejčastější příčinou úmrtí (přes 55 %) jsou nemoci oběhové soustavy - infarkty, mrtvice, vysoké procento lidí, skoro 25 % umírá na následky nádorových onemocnění. Není to potěšující statistika.

Sport

Sportovní život ve městě je velice čilý a různorodý, je možno zaznamenat jen ty největší úspěchy.

Soutěž Litoměřické korbel

Velice dobře si vedou litoměřičtí judisté. Soutěž v judu - Litoměřický korbel - uspořádal zdejší J. C. Litokan dne 18. ledna. Soutěžilo celkem 50 borců z 10 klubů. Borci Litokanu získali 3 zlaté medaile (Radek Zelenka, Josef Pulgert, Josef Hromas) a tři medaile bronzové.

Rekonstrukce sportovní haly

Sportovní hala u 6. ZŠ U stadionu byla přes čtyři zimní měsíce uzavřena. Potřebovala nové osvětlení, nové obložení stropu apod. Rekonstrukce stála 4,5 mil. Finančně se na ní podílel školský úřad, město i ministerstvo školství. Hala slouží vedlejší škole jako tělocvična, ale také basketbalistům zdejšího Slavojce.

Stolní tenisté

Velice dobře si vedou také zdejší stolní tenisté klubu TTC Litoměřice. V celostátních soutěžích, kterých se účastnili, skončili na pěkném osmém místě.

Úspěch ve skocích na trampolíně

Ale ze všech sportovních disciplín jsou nejúspěšnější naše trampolínistky. Letošní mistrovství světa se konalo v Kanadě, kde Lenka Honzáková z Hampl Clubu Litoměřice obsadila překrásné páté místo. To už je tedy úspěch. Blahopřání přicházela ze všech stran. Úspěšnou sportovkyni přijal 13. září přednosta okresního úřadu Josef Pol.

Vojsko, policie

Už dávno nejsou Litoměřice městem, kde člověk potkal vojáka na každém kroku a o přísahách na náměstí nebylo k hnutí. Branci se počítali na stovky, rukovalo se vždy v dubnu a v říjnu a na celé dva roky. Vojáci také museli být co nejdéle od domova a tak bylo v našem místě hodně chlapců ze Slovenska.

Nyní je situace úplně jiná. Rukuje se na jeden rok, nováčci přicházejí do kasáren "postupně" během celého roku, slouží co nejbližší svému domovu. Vůbec se vojna hodně "humanizovala". Kdo nechce sloužit se zbraní, může nastoupit tzv. civilní službu - v nemocnicích, sociálních ústavech, v různých podnicích. O tuto náhradní civilní vojenskou službu je velký zájem, polovina všech odvedených nechce ke zbraní. V létě chtělo nastoupit "civilku" 214 odvedenců.

Přísaha v kasárnách Pod Radobýlem 3. 2.

Hned po novém roce nastoupilo do kasáren 70 branců. Je to neuvěřitelně malý počet.

Přísaha branců kasáren Jiřího z Poděbrad 27. 4.

Přísaha všech branců "Jiříkových" kasáren se konala na náměstí 27. dubna. Jako každým rokem se nácvik konal už dva předcházející dny, kdy bylo náměstí a přilehlé ulice uzavřeny. Letos poprvé jsme tam mohli vidět chlapce, kteří kromě státního znaku měli na rukávě nášivku s textem: "1. ženijní brigáda Litoměřice".

Schůzka veteránů

V zasedací místnosti Krajské vojenské ubytovací a stavební správy se sešli 30. ledna veteráni II. světové války. Rozkazem ministra obrany byli povýšeni do vyšších vojenských hodností. Nejstarší z nich byl pan Karel Štěpánek narozen v r. 1907 a pan Boris Hrnčíř narozen r. 1910.

Mezi povýšenými odbojáři byli také ženy - paní Ludmila Vaňková (nar. 1916) a o rok mladší paní Libuše Větrovská. Většina těchto odbojářů bojovala ve Svobodově armádě. Je velice dobře, že se na tyto lidi nezapomíná. Jsou velice skromní, o svém utrpení a hrdinství nehovoří.

Kriminalita stoupá

Policie si u nás opravdu nemůže naříkat na nedostatek práce. Trestných činů neuvěřitelně přibývá, policistů je naopak málo. Krade se vše možné, hlavně auta (existují celé mafie zlodějů) a horská kola. Stoupá počet narkomanů, gamblerů a to bohužel i dětských. Právě tyto lidé - narkomani a gambleři potřebují nemalé částky peněz na svoji existenci. Obstarávají si je krádežemi. Narkoman užívající těžké tvrdé drogy potřebuje prý denně na své dávky až 5.000 Kč. To je částka, která musí stačit mnoha lidem na měsíc. Spousta narkomanů drogy vyrábí a také distribuuje.

V květnu zadržení výrobci drog

Jednu takovou podařenou čtveřici se podařilo naší policii zadržet v jednom litoměřickém bytě. Všechny výtečníky (3 muže a 1 ženu) zatkla, zabavila zásoby chemikálií i vařící "nádobíčko".

Sprejeři nastříkali hrad

Také móda sprejerů neochabuje. Jak se někde objeví nová fasáda, jakoby tyto kazisvěty přímo přitahovala. Ti, co měli od města dovoleno "vyzdobit" svými výtvary některé betonové zdi už jaksí vybili své vášně a nyní nastoupili vyslovení ničitelé, kteří svými klikyháky a nápisy ničí vše. Ani litoměřický hrad nebyl uchráněn. Dne 19. ledna se na něm objevil nápis, který nedával jasný smysl:

Hitler = Jelcin - fašismus - Lidice = Pervomajskaja
Pod ním ještě:

Svoboda Čečensku

Policii se podařilo tohoto výtečníka zadržet. Je to jakýsi mladík z Oken. Odborníci posoudí výši škody - nápis se totiž musí "vypískovat", což je velice náročné. Navíc možná bude výtečník ještě obžalován z propagace fašismu.

Miny ve sběru

To, že lidé se snaží ve Sběrných surovinách získat peníze za všechno možné, je všeobecné známo, ale málokdy se stane, aby se v kovovém odpadu objevily miny. Sedm cvičných min, které musel pyrotechnik zneškodnit, se objevilo v kovovém odpadu dne 2. února. Zatím policie pátrá, kdo do sběrný tento kovový "šrot" dovezl. Snad se jí podaří nebezpečného zloděje vypátrat. Hrozné je, že sběrný opravdu berou vše, nepátrají po původu odpadu, který většinou pochází z loupeží. Třeba měděné dráty - většinou pocházejí od zabezpečovacího zařízení tratě. Sběrný to ale policii nenahlásí.

Zadržen pedofil hledaný Interpolem

Na začátku září se podařilo naší policii zadržet zločince hledaného Interpolem. Nebezpečného pedofila, švýcarského občana, zadrželi v hotelu Helena za mostem. Ernest Fridrich Liwicki, kterého hledala německá i švýcarská policie, u nás více než rok zneužíval mladičké prostitutky z Teplicka. Jedná se prý o 64 letého profesora ekonomie, který působil na Technické universitě v Drážďanech. Vyráběl kazety s dětskou pornografií a sám je prý distribuoval. Měl několik bytů - v Curychu, Turíně, Lipsku, kde byly kazety nalezeny. Je to velký úspěch naší policie, že tohoto nebezpečného zločince dopadla.

Hospodářská kriminalita

Velice se rozmohla kriminalita hospodářská. "Výhodou pro její aktéry je její neprůhlednost. Tyto trestné činy nepáchají jen jednotliví lidé, ale celé podniky, různé společnosti, které přelévají kapitál na různé jiné společnosti nebo osoby. Pro tuto trestnou činnost se vžil název "tunelování".

Církev, charitativní činnost

Alianční týden modliteb 8.-13. 1.

Na počátku nového roku se konal alianční týden modliteb. Je to jakási ekumena v praxi. Křesťané všech vyznání si mají uvědomit, že se modlí k jednomu bohu. Proto se křesťané různých vyznání scházejí každý den v modlitebně nebo kostele jiné církve. 8. ledna byli všichni pozváni do modlitebny Českobratrské církve evangelické v Rooseveltově ulici č. 7, potom v modlitebně Evangelické církve metodistické ve

Sládkově ul. 8, 11. ledna potom pozvala římsko-katolická církev všechny do katedrály sv. Štěpána, následující den potom Bratrská jednota baptistů do červeného kostela v Jiráskových sadech a nakonec byl modlitební týden ukončen pozváním do modlitebny církve adventistů sedmého dne v Máchově ul. 16. Motto celého aliančního týdne bylo: Ježíš - naděje Evropy.

Pout' a mše ve Filipově

Dne 13. 1. sloužil zdejší biskup Josef Koukl slavnou pontifikální mši ve Filipově v severních Čechách. Tomuto místu se říká české Lurdy. Právě 13. ledna před 130 lety se tu prý zjevila smrtelně nemocné dívce Magdaleně Kadeové Panna Maria a uzdravila ji. Protože zjevení se tehdy "konalo" ve 4 hodiny ráno, konala se v tuto dobu i slavnostní mše. Poutníků bylo velké množství nejen z diecéze (z našeho města několik autobusů), ale i z celých Čech, Moravy, Německa a Polska.

Činnost diecézní charity

Činnost Diecézní charity je velice záslužná a rozmanitá. Většina veřejnosti zná jen to, že může každou středu v charitě nakoupit velice pěkné a levné oděvy z dovozu. To oceňují hlavně maminky více dětí - charita dostává oděvy darem většinou z Německa. V charitě je možno získat i základní zařízení bytu; nábytek, elektrospotřebiče apod. Charita se také ujímá cizinců a bezdomovců, kterým pomáhá třeba i radou jak si opatřit potřebně doklady pro zlegalizování pobytu v České republice apod.

Stacionář pro seniory

Charita otevřela minulý rok velice potřebný stacionář pro seniory, jakousi "školkou" pro babičky a dědečky. Takové úžasné zařízení a je prý málo využíváno. Nebo že by v naší společnosti žilo tak málo rodičů ve společné domácnosti se svými dětmi? Že by tyto děti nemusely do práce? A to je stacionář otevřen denně od 7 do 17 hodin.

Diecézní setkání mládeže

Již třinácté diecézní setkání mládeže se konalo 30. 3. v divadle. Sešlo se zde přes 400 účastníků. Shromáždění uvítali svým vystoupením studenti Teologického konviktu. Potom následovaly přednášky a besedy. K různým tématům, které "pálí" mladé lidi potom mohli besedovat ve skupinách. Mluvílo se o drogách, manželských, lépe partnerských vztazích, ale také o umění. Večer byla společná mše sloužená panem biskupem v katedrále. Setkání se vydařilo.

Charitní dům Zdislava

Loni byl otevřen charitní dům Zdislava v bývalém dominikánském klášteře na Dominikánském náměstí, kde po léta sídlil Státní statek Litoměřice a v barokním rokaji se skvěla rudá hvězda.

Tento klášter byl upraven pro pobyt starých a většinou nepohyblivých lidí, ti nepohybliví v 1. patře, ti co chodí v patře druhém jsou většinou dva na pokoji. V létě mají všichni k dispozici krásnou zahradu. Staří lidé, zvláště ti co chodí, si velmi pochvalují to, že jsou ve středu města a protože mají svůj vlastní klíč, mohou kdykoliv a kamkoliv jít. Ovšem nesmí to narušovat vlastní chod domova. O staré lidi se starají řádové sestry Zdislávky, ale i světské pečovatelky, protože řádových sester je velice málo.

Diakonie ČCE

Rovněž Diakonie ČCE (Československé církve evangelické) vyvíjí rozmanitou činnost. Už v r. 1994 byla při Diakonii založena chráněná dílna. Pracují v ní tělesně i méně mentálně postižení, kteří zvládnou jednoduché ruční práce. Mají zde např. keramickou pec a pod vedením zkušené keramičky zde vznikají roztomilá dílka - keramická zvířátka, vánoční ozdoby i celé betlémy. Děti, které sem chodí do výtvarného kroužku, podarují na vánoce své blízké různými hrníčky, svíčky, mističkami pod květináče i jinými věcmi prostě jen tak pro radost. Chodí sem rády, protože výsledky své práce okamžitě vidí. A to je velký stimulační prvek.

Své výrobky Diakonie prodává nejen doma, ale mnohé výrobky si přímo objednává evangelický sbor ve Švýcarsku, který financoval přestavbu zdejšího sborového domu v Rooseveltově ul. č. 7. Tím získává Diakonie peníze na svou další činnost.

Jednou ročně se pořádá s velkou slávou dražba výrobků chráněné dílny. Účastní se jí mnoho významných osobností - politiků a podnikatelů - nejen z Litoměřic, ale i z Prahy, neboť zdejší farář, pan Zdeněk Bárta, byl v prvních porevolučních letech poslancem České národní rady. Sešel se tam s mnohými "spolubojovníky" z disentu i s jinými lidmi, kteří jsou dosud ve vysokých státních a politických funkcích, Pan farář odešel z politiky velmi deziluzován, nikdy by se tam už nevrátil. Svých známostí "využívá" jen ve prospěch sociálních aktivit.

Při Diakonii pracuje též krizové centrum a tři stacionáře. Konají se zde také různé zajímavé přednášky, např. 21. března zde přednášel dr Varada z Astronomického ústavu AV v Ondřejově na téma: Přiblížení komety Hyakutate k Zemi.

Sedmdesátiny Josefa Koukla

Dne 8. listopadu oslavil zdejší biskup Josef Koukl životní jubileum - 70 let. Přišlo mnoho gratulantů.

Kultura

Galerie

Kulturní život v našem městě je proti předlistopadovým dobám nesrovnatelně bohatší. Jen v samém centru města jsou tři galerie: "klasická" galerie v Michalské ulici, vedlejší Diecézní muzeum a soukromá galerie manželů Grimmových v jejich hotelu Salva Guarda. Kromě toho výstavní prostory Muzea slouží více méně jako galerie a vstupní prostor kina Máj je nově upraven, galerie se zde nacházející nese název Elektra. To je původní název domu, kde bylo kino a kavárna - byl postaven v r. 1910 a slavnostně nazván Palác Elektra.

Výstava V. A. Šrůtka

O vánocích a ještě po novém roce byla v galerii Salva Guarda výstava obrazů malíře V. A. Šrůtka, je to otec majitelky galerie.

Opožděný vánoční koncert

Ještě po Novém roce jsme mohli poslouchat krásné koledy a jiné písně, které v divadle přednesly sbory Berušky a Kukačky - přípravné sbory Hlásku. Koncert měl být ještě před vánoci, ale přišla chřipková epidemie a koncert se nesměl konat. Ale protože se děti moc těšily, mohly nám předvést své umění v lednu.

{&Femini Art}Femini Art v Elektře

V galerii Elektra byla otevřena výstava výtvarnic Femini Art Praha - svá díla vystavily Miroslava Mádrová, Martina Dědičová, Kateřina Opltová, Jana Kremanová, Alena Petříčková a Jana Garciová. Mottem jejich společné výstavy bylo: "Pocta K. H. Máchovi". Byla to první akce k letošnímu Máchovu výročí - 160 let od úmrtí básníka. Dosud byla máchovská problematika chápána jako výlučně mužský problém, bylo zajímavým přínosem vidět, jak se s ní vyrovnávají ženy.

Výstava Věry Janouškové

V galerii v Michalské ulici byla od 8. února do 17. března výstava plastik Věry Janouškové. Člověk by očekával od více než sedmdesátileté výtvarnice klasické výtvary lepých tvarů, na nichž s radostí spočine oko. Ale ouha! Vše co se najde na smetišti všelijak poskládané, poslepované je prý také umělecké dílo. Nevím ale kolik očí potěší a kolik duší zahřeje.

Výstava umělců 19. a 20. století

Úplně jiná výstava, která opravdu každého milovníka potěšila, byla otevřena v Domě kultury 18. února. Díla našich nejlepších umělců - Antonína Chittusiho, Antonína Slavíčka, Emila Filly, Jindřicha Průchy, Vlastimila Rady, Jana Zrzavého, Vladimíra Preclíka - zapůjčila ze svých sbírek strana SD-LSNS (dlouhý název vznikl sloučením strany Svobodných demokratů a Národních socialistů). Předchůdkyně této nové strany Československá strana národně sociální podporovala za I. republiky české umělce. Sbíрка však vznikala soustavným sběrem už od konce minulého století a má nyní ohromnou cenu.

Vernisáž byla jen pro zvané hosty a byla tak trochu stranickou záležitostí, předvolební akcí, představila se zde kandidátka do Senátu, angažoval se taky předseda okresní organizace této strany pan Oldřich Doskočil, jehož zásluhou se krásná díla do Litoměřic dostala. Kdyby takto vypadaly všechny předvolební agitace, asi by to u nás vypadalo jinak! Výstava skončila 3. března.

Koncert ruských umělců

Již 14. sezóna Kruhu přátel hudby pokračovala 20. února koncertem vynikajících ruských umělců - Irina Kondratěnková, klavír a Damir Basyrov, baryton. V podání vynikajícího pěvce zazněla díla Verdiho, Pucciniho, Bizetova, Lisztova. Koncert se velmi líbil.

Koncert ZUŠ

Druhý den 21. 2. se konal v sále 3. ZŠ, který má varhany, koncert žáků zdejší Základní umělecké školy. Všechny děti hrály výborně, varhanní umění nadané Hanky Šrámkové však všichni ocenili dlouhým potleskem.

Rudolf Popper v muzeu

Dne 7. března otevřelo muzeum výstavu obrazů malíře Rudolfa Poppera. O tomto zajímavém člověku a umělci židovského vyznání vyprávěl ředitel okresního

archivu v Ústí nad Labem dr. Vladimír Kaiser.

Litoměřičtí učitelé ve Vinohradském divadle

Tentýž den uspořádala Masarykova demokratická strana důstojnou oslavu 146. výročí narození našeho prvního presidenta. Oslava se konala ve Vinohradském divadle v Praze a účinkoval na ní pěvecký soubor litoměřických učitelů společně se žáky zdejší Základní umělecké školy. Vlastenecké písně v jejich perfektním podání byly "zlatým hřebem" důstojné oslavy.

Ples Jara

Dne 23. března se konal v Domě kultury Ples jara. Střídaly se různé kapely, různorodá hudba, zpíval také populární Karel Černoch.

V galerii Jitka Karlíková

Od 28. března až do 20. května vystavovala v galerii své obrazy a kresby Jitka Karlíková.

Dětské taneční soubory

Přehlídka dětských tanečních souborů se konala ve Fitness centru U kapličky. Pořádající Dům dětí a mládeže sezval soubory z celého okresu. Za naše město soutěžil soubor Forte Magnolie a mažoretky.

Dřívější zájezdy KPH

V našem městě si přijdou na své i milovníci náročné kultury, za kterou byli dříve nuceni zajíždět do velkých měst, do Prahy nebo do Drážďan, kam zdejší Kruh přátel hudby jezdil několikrát ročně, aby si mohli jeho členové vyslechnout velká oratorní díla. Nebylo to bez komplikací. Kruh přátel hudby spadl před revolucí 1989 pod městskou organizaci KAS, která objednávala vždy zájezdový autobus. Všechno fungovalo do té doby, než se nějaký soudruh dozvěděl, že se jezdí vlastně do kostela - všechny koncerty se konaly v drážďanském kostele Kreuzkirche, který je fakticky ohromnou koncertní síní. Bylo zle, do kostela nikdo jezdit nebude!! Milovníci hudby se však nedali odradit, našli jinou cestičku. Autobus objednala soukromá osoba a jelo se a ještě to bylo levnější. Stálo to tehdy 35 Kčs. Autobus byl vždy plný, jezdily s námi Kruhy přátel hudby z Ústí nad Labem i Teplic. Všichni byli spokojeni - my jsme si poslouchali svého Bacha a Haydna a soudruzi měli čisté ruce, nikdo je nemohl nařknout z propagování náboženství.

Stabat Mater v katedrále 2. 4.

Kdo by si tehdy byl pomyslel, že za několik let budeme moci poslouchat nádherné Dvořákovo Stabat Mater doma a přímo v katedrále. Sen se stal skutečností a 2. dubna se katedrála rozezněla tóny tak jímavými, při nichž se až srdce zastaví! Oratorium se uskutečnilo za účinkování Severočeské filharmonie Teplice, Pěveckého sdružení litoměřických učitelů a sólistů z různých českých divadel. Svůj podíl na tomto koncertě měla Hudební společnost pro studium a rozvoj duchovní hudby z České Lípy. Na krásném hudebním zážitku mělo též velký podíl zdejší biskupství.

Plastiky J. Netíka v Domě kultury

Kolegium muzeí královských měst (Rokycany, Louny, Rakovník, Slaný, Litoměřice) a městská kulturní zařízení uspořádaly v Domě kultury putovní výstavu

plastik Jiřího Netíka, která má motto: Ozvěny gotického řezbářství. Výtvarnou výpověď plastik umocnilo jejich umístění na gotické stěny hradu. Výstava trvala do 13. května.

Litoměřický hrad

V litoměřickém hradě má být vybudováno Setkávací a kulturní středisko. Peníze na jeho zřízení mají být přiděleny z programu Euroregion. Zatím však žádné peníze přiděleny nebyly. Rada Euroregionu žádá o doplnění nějakých údajů. Druhé kolo rozdělování se uskuteční v září. Snad potom budeme úspěšnější a peníze na restaurátorské dílny, ateliéry, fotolaboratoř a sál pro různá sympozia budou. Uskuteční-li se program Phare, pak se opravdu zdejší hrad stane mezinárodní galerií a místem setkávání umělců střední Evropy.

Celostátní setkání Kruhů přátel hudby v Domě kultury

Nadace Český hudební fond Praha a Rada Kruhů přátel hudby uspořádaly ve spolupráci se zdejším Kruhem přátel hudby a městskými kulturními zařízeními ve dnech 12.-13. dubna celostátní setkání Kruhů přátel hudby. Diskutovalo se, vyměňovaly se názory i rady "jak přežít" v době, která tomuto typu kultury moc nepřeje. Na závěr setkání byl uspořádán pochopitelně koncert. Všem se v Litoměřicích velmi líbilo, organizace celé akce byla bez chyby.

Koupě obrazu

V květnu koupilo město obraz Pierot, který visí už dlouhou dobu v Domě kultury. Obraz měl autorovi zaplatit okresní úřad pod který Dům kultury do minulého roku spadal. Okres to však neučinil a nyní, když toto zařízení přešlo pod správu města musí platit dluhy, které neudělalo. Šlo o nechutné tahanice, proto město raději zaplatilo doc. Karlu Kleinovi částku 26.000 Kč. Obraz nadále visí v Domě kultury.

Turné Hlásku

Soubor Hlásek, náš nejlepší pěvecký dětský sbor byl v květnu na uměleckém turné v Německu. Měl tam velký úspěch. Na oplátku přijel zase jeden německý soubor do Litoměřic (Mädchen kantorei St. Johannes ze Saulgau). Dne 19. května měly oba sbory společný koncert v katedrále. Zazněla zde i Beethovenova Óda na radost.

Mezinárodní den muzeí

Dvacátý květen byl mezinárodním dnem muzeí a galerií. V tento den je do těchto institucí volný vstup. Že by však před nimi čekaly fronty nedočkavých návštěvníků, to se nedá říci.

Mezinárodní sborové dny

Město, soubor Máj při zdejší pedagogické škole a vzdělávací středisko Magnolie uspořádaly dne 24. května v katedrále Mezinárodní sborové dny. Z Bavorska se zúčastnil Sängerkranz z Reichenbachu, z našich pak pořádající soubor, dále sbor zdejšího teologického konviktu a sbor Mládí z České lípy. V katedrále zněla duchovní hudba, festival pokračoval druhý den na zámku v Ploskovicích, kde zněla hudba světská. Teologové zpívali písně z kancionálů 16. až 18. století, Máj latinské písně z 16. století, komorní soubor z České Lípy Mnichovy písně z Loutny české i moderní duchovní písně Petra Ebena. Němečtí hosté se nám představili v krojích a předvedli nám některé jejich chrámové sbory. Celé to bylo nádherné.

"Spolu" v Domě kultury

Sdružení severočeských výtvarníků v němž se v současné době soustředilo 25 umělců, profesionálů i laiků, se nazývá "Spolu". Od 27. května vystavovali své práce - obrazy, grafiku, plastiky - v domě kultury. Výstava trvala do 27. 6.

Litoměřické varhanní léto

Dne 29. května začal již šestý ročník varhanního festivalu Litoměřické varhanní léto. Představila se mladá rakouská umělkyně Judith Spalt s repertoárem starých i novějších autorů.

Ples růží

Pamětníci jistě vzpomínají na kdysi slavné Plesy růží. Letos byl po několikaleté přestávce tento ples obnoven. Nekonal se však již na Zahradě Čech v pavilonu A (tam se teď konají jiné výstavy), ale v sále domu kultury dne 15. července.

2. koncert varhanního léta

Tentýž den, 15. června, se konal druhý koncert Litoměřického varhanního léta. Tentokrát se představili polští umělci Jerry Dzinbinsky, varhany a Marius Niepieklo, trubka. Zněly nejen nádherné skladby Antonia Vivaldiho, ale i moderní Petra Ebena.

Sasko-český hudební festival

V červnu se konal Sasko-český hudební festival v jehož rámci zaznělo 22. června v katedrále oratorium Josefa Haydna Stvoření světa. Umělecké obsazení bylo mezinárodní - chrámový sbor z Chemnitz, orchestr Městského divadla v Ústí nad Labem, sóla: Andrea Ihle z Drážďan, Mathias Bleidarn z Berlína, Grant Dickson z Londýna. Koncert se konal v katedrále, hosty uvítal pan biskup Josef Koukl.

Máchovské symposium 24.-25. 5.

Nejvýznamnější kulturní akcí nejen města, ale celého severočeského regionu bylo třídní sympozium věnované 160. výročí vydání Máje a současně i úmrtí autora tohoto nepřekonaného skvostu naší literatury. Sympozium nebylo čistě máchovské, mělo mnohem širší platformu vyjádřenou mottem: "Já a váš svět". Tak jako Mácha před 160 lety se cítil osamělý a nepochopený ve světě, který ho obklopoval, dnešní člověk na tom není lépe a tápe a hledá vymezení svého já k okolnímu světu. Ano, k tomuto širokému tématu se musí vyslovit nejen spisovatelé, ale i filozofové, sociologové, psychologové a nakonec i ekologové. Tak také setkání pojali organizátoři - Klub českých spisovatelů, nadace PRO Thalia, nadace Bernarda Bolzana i manželé Grimmovi, majitelé hotelu Salva Guarda, kde se sympozium konalo. Zahájeno bylo v pátek 24. května v divadle. Ti, kteří tam tehdy přišli, necelá padesátka lidí, prožili to, co se dá prožít jen málokdy. Herec Alfréd Strejček nastudoval Máchovy Obrazy ze života mého. Marinka v recitátorově podání zněla tak krásnou máchovskou češtinou, jejíž starobylost byla všem posluchačům najednou tak srozumitelná, tak krásná. Vše bylo podbarveno hrou na kytaru (nástroj, který Mácha tak dobře ovládal) našeho nejlepšího kytaristy Štěpána Raka. Opravdu

nezapomenutelné! Ve druhé části večera pak přítomní spisovatelé četli ukázky ze svých děl.

Druhý den začalo vlastní sympozium jednotlivými přednáškami, ve vlastním slova smyslu to byly subjektivní pohledy reprezentantů jednotlivých oborů na ústřední téma: Já a váš svět. Za litoměřické promluvil dr. Jaroslav Macek, který seznámil veřejnost s prostředím (duchovním) s nímž se Mácha v Litoměřicích potkal. Zajímavé bylo pojetí problematiky jak ji postavil známý máchovský badatel dr. Pavel Vašák.

Bylo pozváno mnoho významných osobností, ale nedostavily se. Nepřijel ministr kultury Pavel Tigrid, filmový režisér Jiří Menzel, filozofka Jaroslava Pešková ani vážená herečka Jiřina Jirásková. Přesto bylo dopolední sezení opravdu jen pro náročné.

V podvečer byla v galerii Salva Guarda otevřena výstava v níž se téměř dvacet autorů vyslovovalo k ústřednímu mottu. Byla zde k vidění jména malířů, sochařů, grafiků - Jíra, Šrůtek, Hora, Hanzlík, Hudec, Kryštůfek a jiní. Večerní panelová diskuse, předem ohlášená, se pro "únavu" účastníků nekonala. Třetí den "zbytky" zúčastněných putovaly na Radobyl. Máchova světnička se ještě opravuje, vlastně celý objekt Vikárky jehož je Máchův památník součástí.

Byla to záslužná "akce". Seznámili jsme se s názory mnoha vynikajících lidí - Evy Kantůrkové, Jiřího Žáčka, Alexe Koenigsmarka, Pavla Vašáka, Jiřího Švejdy a jiných. Všem se v Litoměřicích líbilo a zamýšlejí příští rok konat nové sympozium na nové téma a zase u nás v Litoměřicích. Snad se uskuteční!

V galerii Otto Gutfreund

Na letní měsíce připraví zdejší galerie vždy nějakou "lahůdku", která přitáhne návštěvníky. Také letos tomu bylo tak. V červnu jsme měli možnost shlédnout výbor z díla předního českého sochaře první poloviny našeho století - Otty Gutfreunda. Při vyslovení tohoto jména se jistě každému vybaví Babiččino údolí s monumentálním sousoším babičky a jejích vnoučat. Na výstavě byly pochopitelně jiné věci od soch dělníka při práci po návrhy pomníků presidenta Masaryka. Výstava trvala do 30. června.

Chladné zbraně v muzeu

Také muzeum připravilo na prázdninové měsíce lákavou výstavu. Společně s oddělením starých zbraní Národního muzea připravilo výstavu ze svých vlastních bohatých sbírek - chladné zbraně. Byly tu k vidění různé meče, kordy, dýky, lovecké bodáky, halapartny, spontony, šaršouny - vše čím se kdysi bodalo a sekalo. Nejstarší zbraně pocházely z 15. století, nejmladší z 19. Protože výstava byla připravena ve spolupráci s místním oddílem sportovního šermu, dověděli jsme se hodně o historii šermu nejen v Litoměřicích, ale v celé naší republice. Navíc, při vernisáži 25. června předvedli členové místního sportovního oddílu ukázky historického šermu. Produkce se konala v podloubí muzea. Výstava trvala celé prázdniny.

Malíř Přemysl Straka

Mezi významná litoměřická výročí patřilo letos životní jubileum malíře Přemysla Straky. Narodil se před sedmdesáti lety 25. června v Terezíně. K vzácně křehkému pojetí svého malířského výrazu se vypracoval zcela sám. "Genius loci" místa narození jakoby se "podepsal" na jeho životě i díle. Člověk vzácného

charakteru, nesmírně skromný. Po odchodu dr. Votočka ze zdejší galerie musel odtamtud odejít i pan Straka. Zatímco jiní "leštili kliky" na různých ministerstvech a stranických aparátech, aby dosáhli titulu alespoň "zasloužilý umělec", pan Straka pracoval jako dělník v lovosické chemičce, protože jiné místo nemohl dostat. Pracoval odevzdaně a poctivě. Po listopadové revoluci byl jedním z mála, kteří chtěli opravdu pomoci nově se rodící demokracii a daroval zdejšímu Občanskému fóru nemalou částku peněz. Po revoluci měl i v Litoměřicích několik výstav, dříve mohl vystavovat jen někde daleko v nějaké hale či vstupním prostoru nějakého podniku apod. Doba je dnes jiná a v něčem stále stejná - kdo nemá široké lokty je stále při zemi. Ani město, ani žádná jiná instituce neuspřádaly k tomuto výročí vzácného umělce výstavu.

Otevřený dialog

Dne 26. června začal již 5. ročník mezinárodního symposia "Otevřený dialog". Svě práce zde letos vystavilo 19 umělců z celého světa, např. Jugoslávie, Rakouska, ale i Japonska a Spojených států amerických. Cílem tohoto projektu, který se uskutečňuje už od r. 1992 je umožnit dialog nejrůznějších kultur a duchovních hodnot světa. První dva ročníky měly název "Barok a dnešek", protože tu měl být vytvořen jakýsi vztah k místu konání setkání - krásné barokní stavbě kostela Zvěstování Panny Marie.

(Kostel postavil Octavio Broggio v letech 1704 - 1731 pro řád jezuitů. Po zrušení jezuitského řádu r. 1773 přestal sloužit k bohoslužebným účelům. Od té doby slouží jen jako různá skladiště, vojenský lazaret apod. Po r. 1945 byl na krátkou dobu obnoven, ale bohoslužby se v něm konají jen asi do r. 1949. V poslední době to byl majetek Okresního národního výboru, který začal kostel opravovat pro potřeby okresního archivu. Před "zaregálováním" zachránila krásné vnitřní fresky až revoluce 1989. Kostel byl opraven a je využíván ke kulturním účelům - výstavy, koncerty. Letošní "Otevřený dialog" skončil 6. října, výstavu shlédlo přes 2.500 lidí.

Litoměřické varhanní léto

Dne 26. června pokračovalo Litoměřické varhanní léto dalším koncertem, na kterém účinkoval litevský umělec Balys Veitkus. Tento umělec byl v Litoměřicích již po druhé, účinkoval na prvním ročníku litoměřického festivalu před pěti lety.

V divadle Jana Hlaváčová a Luděk Munzar

V divadle byla 27. června beseda se slavnou hereckou manželskou dvojicí - Janou Hlaváčovou a Luděkem Munzarem. Lidé hlavně zajímalo, proč odešli z naší první scény - Národního divadla. Umělci mnohé naznačili, řekli však, že za naši nejlepší scénu považují Vinohradské divadlo, které jim umožňuje jak uměleckou realizaci, tak osobní spokojenost, neboť je tam kolektiv výborných lidí.

Letní kino - rockový festival

Ty tam jsou doby, kdy se v parných letních dnech chodilo do letního kina na Střelecký ostrov. Dávaly se tam širokoúhlé filmy a bývalo tam plno. A to byla tehdy ve městě kina tři. Nyní zůstalo jen kino Máj a zeje prázdnotou. Letní kino chátrá, na rekonstrukci nejsou peníze. Občas se tam přece něco koná: Letos to byl festival rockových kapel "Litoměřický kořen". Ve dnech 4.-6. července tu vyhrávalo 20 skupin. Nedá se říct vyhrávalo - řvalo. Na ty dny bylo nejlépe z města ujet. To co se dnes hraje, tomu by se snad ani nemělo říkat hudba. Hudba, to je tak krásné

zvukomalebné slovo, které evokuje představy něčeho něžného krásnou krajinu, milé tváře. A to rockové "řádění" vyvolává představy zcela jiné.

Alfred Kubin v galerii

Velkou mezinárodní akcí byla výstava děl litoměřického rodáka Alfreda Kubina v galerii. Konala se pod záštitou ministerstva kultury a hejtmána Horních Rakous. Na vernisáži, která proběhla 11. července byl přítomen i ředitel galerie v Linci, dr. Peter Assmann. Účinkovalo Stamicovo kvarteto. Byla to vůbec největší výstava děl tohoto malíře, shromáždilo se zde na 140 obrazů a kreseb - od skoro realistických krajin, velmi vzácných temper, po typické karikaturní kresby s jakýmsi dekadentním nádechem - výsměch, nadsázka "nenormálnost". Po shlédnutí výstavy nebylo člověku veselo, ale i takový je svět, i takto ho může někdo vnímat.

Alfred Kubin se narodil v Litoměřicích v r. 1877, v domě, kde býval slavný hostinec U bílého anděla. Bylo to za Dlouhou branou, v místech dnešní ulice Na Kocandě. Dům se nezachoval. S rodiči odjel z města, když mu byly dva roky, a možná že zde pobýval o některých prázdninách, dokud zde žili jeho prarodiče. Na krátké návštěvě zde byl v r. 1927, kdy u příležitosti 700. výročí založení města tu bylo vystaveno několik jeho obrazů. Žil v Rakousku, kde také v r. 1959 zemřel. Stále se mluví o Kubinovi jako o malíři, on však byl také spisovatelem, psal hlavně povídky, ale i romány. Je považován za spisovatele rakouského, u nás není znám. Výstava Alfreda Kubina skončila 1. září.

4. varhanní koncert

26. července se konal už čtvrtý koncert festivalu Litoměřické varhanní léto, na kterém účinkoval polský interpret Kryzstof Labala z Krakova. Hrál hlavně díla J. S. Bacha.

Jazzový koncert

Dne 1. srpna uspořádala galerie v jezuitském kostele Zvěstování Pannu Marie jazzový koncert. Hrála místní skupina The Veterans Jazz Band. Skupina, která se dala dohromady na konci šedesátých let a jejímiž členy jsou Arnošt Minář, Jiří Lívanc, Jaroslav Vraný, Petr Šafránek, Zdeněk Květoň, Karel Matějka a zpěvačka Magda Lívancová, předvedla klasický jazz, který umocnila výborná akustika barokního kostela.

Festival Oráč a smrt

Již po několikáté byl v Litoměřicích Dušan Pařízek, český exulant v Německu, který se angažuje v otázkách česko-německého smíření. Tentokrát to byl festival her a hudby nazvaný podle středověké skladby Jana ze Žatce "Oráč a smrt". Dne 1. září v Kulturním domě, kde byl přítomen i velvyslanec Spolkové republiky Německo H. Horsten přednesli tuto náročnou středověkou skladbu herci Alfréd Strejček a Jitka Molavcová. V této filosofické jnotajné hře plné středověké symboliky překvapila právě herečka Molavcová, která je doposud známa pouze z komických rolí divadla Semafor. V hudební části účinkoval soubor Hradišťan s primášem Jiřím Pavlicou, který se svým souborem s obrovskou profesionalitou a citlivostí nastudoval středověké skladby.

Výstava Jany Kremanové

V galerii Elektra byla 7. září otevřena výstava děl Jany Kremanové, která zde vystavovala již na počátku roku se skupinou Femini Art Praha, jejíž je členkou. Tentokrát vystavovala samostatně své grafické listy, kresby, obrazy. Výstava jí zde byla uspořádána "za odměnu" neboť zrestaurovala 14 obrazů litoměřického malíře Eberharda Eyserta, jehož výstavu uspořádalo muzeum. Na vernisáži malířky a restaurátorky Kremanové účinkoval opět litoměřický The Veterans Band, který předvedl klasický jazz šedesátých let.

Výstava Eberharda Eyserta

Dne 10. září byla v muzeu otevřena výstava malíře "zcela litoměřického", Eberharda Eyserta. Narodil se zde v r. 1860 a zemřel v r. 1920. Pochován je na zdejší hřbitově, jeho hrob byl péčí města opraven. Vystaveno zde bylo přes 40 obrazů tohoto zapomenutého malíře, většinou ze sbírek muzea, některé také zapůjčeny z galerie. Dílo tohoto malíře má velkou ikonografickou cenu, protože portrétoval mnoho zdejších osobností i prostých lidí, hlavně rybářů. Poměrně neznámé jsou jeho realistické krajiny, ve své pozdní tvorbě jakoby se shlédl v díle Alfreda Kubina, maloval všelijaké pitoreskní postavičky, skřítky apod. Novým objevem pracovníků muzea je to, že Eysert byl výborným restaurátorem. Na výstavě byla vystavena kopie Škrétova obrazu - portrét biskupa Šlejnice z r. 1918. Původní Škrétův obraz je nezvěstný od r. 1900, zachovala se Eysertova kopie. Je ve sbírkách muzea.

Dny evropského dědictví

V rámci projektu Dny evropského dědictví byl 14. září dnem otevřených dveří, kdy byly zpřístupněny dosud nepřístupně památky. Byla to především sklepní místnost městské věže, která sloužila ve středověku k uchovávání městských památek. Tento prostor byl letos zrekonstruován nákladem 400 tisíc (polovinu částky poskytlo ministerstvo kultury), byla očištěna krásná gotická klenba a gotická okna, troje dveře i s kováním. Lidé se těšili, že budou moci vystoupit na ochoz městské věže nebo do věže "kališní". Ale bohužel není možno zabezpečit do těchto památek bezpečný přístup. (Já sama jsem byla ve věži Kalicha jako dítě asi v r. 1947 a nepamatuji, že by byla někdy veřejně přístupná, na městské věži jsem pak byla s některými pracovníky muzea asi v r. 1969 a byl to sportovní výkon.)

Musica Bohemica

Dne 17. 9. byla zahájena již 15. sezóna kruhu přátel hudby koncertem souboru Musica Bohemica. Návštěvnost byla velká, protože tento soubor, který "vzvedl na pódium" lidovou píseň, je stále velmi populární. Jeho umělecký vedoucí Jaroslav Krčů sám komponuje, ale hlavně vyhledává v archivech neznámé skladby jak středověké, tak novější. Hrají na středověké nástroje, které si sami zhotovují, interpretace jejich skladeb je autentická.

Norský výtvarník

V rámci Dnů norské kultury, které probíhaly v Praze v září, vystavoval ve zdejší galerii Salva Guarda mladý norský výtvarník Vebjorn Sand. Vernisáže se účastnil norský velvyslanec John Grieg.

Svěrák a Uhlíř

Populární herci a inteligentní komici Zdeněk Svěrák a Karel Uhlíř pobavili

zdejší občany v Domě kultury 28. září. Bylo skoro vyprodáno.

Koncert ke 40. výročí Pěveckého sdružení litoměřických učitelů

Překrásný koncert se konal 4. října, kdy Pěvecké sdružení litoměřických učitelů oslavovalo 40. výročí svého založení. Jako host účinkoval Děčínský pěvecký sbor. Naši učitelé zazpívali Fibichovu Jarní romanci, děčínští Mozartovo Rekviem. Potom oba sbory zpívaly Smetanovu Českou píseň a dále Verdiho a Dvořáka. Potlesk nebral konce. Lepší dárek si litoměřičtí učitelé nemohli dát a nám také ne.

Dvořákovi Rekviem

K uctění památky Židů z Terezína, kteří dne 16. října 1944 odjeli prvním transportem do Osvětimi, bylo v katedrále, ve výroční den 16. října, dáváno Dvořákovo Rekviem. Koncertoval Český národní symfonický orchestr, který řídil Martin Turnovský. Dvořákova krásná hudba byla vzpomínkou i varováním.

CHKO

Dne 20. října slavila zdejší organizace Chráněná krajinná oblast České středohoří dvacáté výročí svého založení. Vykonala za ta léta mnoho dobrého pro naši krajinu, ekologii. Ke svému výročí znovu otevřeli naučnou stezku Lovoš-Boreč. Vyprávění a poučení o fauně a floře této zajímavé krajiny se nyní dočteme na nových panelech z odolného materiálu. Snad odolají nepřízni počasí i vandalům.

Folk v divadle

Zdálo by se, že čas písničkářů je už nenávratně pryč. Není. Ti nejlepší mají stále co říci posluchačům několika generací. Např. Pavel Lohonka-Žalman dne 24. října divadlo zcela "zaplnil".

Gary Lucas

29. října vystoupil v divadle americký kytarista Gary Lucas. Ve své zemi je uznávaným instrumentalistou i skladatelem. Návštěvnost byla nevelká.

Přednáška o Máchovi

29. října besedoval (spíše přednášel) o Máchovi dr. Jaroslav Macek. Je to výborný řečník, posluchače zcela zaujal, nadchl svými novými objevy. Jen ovšem posluchače neznalé máchovské problematiky. Co to jen stálo úsilí než vypátral, jak se jmenoval poštmistr, se kterým Mácha vystoupil na Milešovku, nebo jak vypátral, že děj Máje má svůj reálný podklad v ději popsaném v kronice města Dubí. (Jméno poštmistra uvádí již Kopidlanský v r. 1885 a dubskou kroniku a v ní záznam o otcovraždě vypátral již Josef Panáček, který o tom vydal knihu.)

Přednášející vše dokládal autentickým archivním materiálem. Šlo zřejmě o "soukromý" archivní materiál, protože badatelé se v archivu k němu nikdy nedostali. Knihovna už podobné besedy nepořádá, udělala výjimku, protože tím se zapojila do letošních oslav 160. výročí Máchova Máje i básníkovy úmrtí.

Koncert KPH

Posledního října se konal již druhý koncert nové sezóny Kruhu přátel hudby. Představily se mladé nadějně umělkyně - houslistka Gabriela Demeterová a klavíristka Věra Hájková. Na repertoáru měly skladby Janáčkovy, Sukovy, Čajkovského a Cézara Franca.

M. Mádrová v Elektře

Od 2. 11. vystavovala v galerii Elektra v kině Máj další členka Femini Art Praha Miroslava Mádrová. Také na této vernisáži si zahrál The veterans Jazz.

Vzpomínková slavnost ke 160. výročí úmrtí KHM v divadle a na hřbitově

Na den 6. listopadu, úmrtí den Máchův, připravilo město důstojnou vzpomínkovou slavnost. Odpoledne se odebrala delegace, v čele s panem starostou k Máchovu hrobu, kde starosta přednesl krátký projev, položil květiny, zazpíval soubor Máj. To vše za účasti asi stovky litoměřických občanů. Den před tím položila litoměřická delegace kytici na Máchův skutečný hrob na Vyšehradě.

Máchovy oslavy

Večer se konalo slavnostní shromáždění v divadle. Ve svém projevu starosta mimo jiné řekl, že se zasadí o přestěhování Máchových ostatků zpět do Litoměřic, protože hrob v Praze je neupravený a my bychom se zde o něj starali lépe. Tato slova vyvolala následnou polemiku, v Praze se cítili křivě nařčeni, zvláště spolek Svatobor, jehož úkolem je starat se o pomníky našich velikánů a který od minulého století poskytoval nemalé částky i na úpravu Máchova hrobu v Litoměřicích. Také v Litoměřicích nebyl návrh pana starosty jednoznačně přijat. Mnozí se řídili zdravým rozumem, který jim říká, že předat úctu k našim velikánům další generaci nespočívá v tom předat jim upravený hrob, ale naučit je znát a rozumět jejich dílu, předat jim úctu k nim. Nicméně, pan starosta to myslel upřímně, chtěje tím zvýšit slávu "svého" města.

Na konci svého projevu poděkoval starosta historičce Jitce Volkové (mé maličkosti) za celoživotní práci, úspěchy v bádání o K. H. Máchovi a představil publikaci "Vše jsem očekával od budoucnosti", ve které autorka shrnula své dlouholeté výzkumy o posledních Máchových dnech v našem městě. Publikaci vydalo město a prodává ji ve svém Informačním středisku.

Potom následoval hlavní program večera. Alfréd Strejček vybral z Máchových obrazů ze života mého jímavou povídku Marinka. S tímto programem zde účinkoval už v květnu při Máchovském sympoziu, kdy ho na kytaru doprovázel Štěpán Rak. Tentokrát si kytarový doprovod obstaral Strejček sám. Program tentokrát shlédlo vyprodané divadlo. A to je dobře. Bylo to výborné představení, z celého hercova projevu přímo vyzařovala jeho vášnivá láska k Máchovi, jeho veršům, jeho nádhernému jazyku.

Výstava v Máchově škole

Malou, ale zajímavou výstavu k Máchovu výročí uspořádala ve svých prostorách 2. ZŠ, která nese Máchovo jméno. Školáci i veřejnost zde zhlédli mnoho zajímavého. Dokumenty zapůjčilo především muzeum, které má bohatou máchovskou dokumentaci. Máchův památník - jeho světnička na Vikárce - nebyl ještě otevřen, proto bylo možno některé exponáty vidět aspoň na této výstavě. Zahájena byla také 6. listopadu. Současně v této škole vystavoval svá díla inspirovaná Máchovskými motivy litoměřický malíř Ladislav Pulkrábek. Tento umělec se před deseti lety

účastnil celostátní soutěže pořádané ke 150. výročí úmrtí KHM a obdržel čestný diplom.

Přednáška o F. Křepkovi

V modrém salonku divadla přednášel 13. listopadu známý historik Robert Kvaček o zajímavé osobnosti nedávných dějin města, starostovi Franzi Křepkovi. Zastával svou funkci od r. 1933 do násilné smrti v r. 1936. Svými výzkumy doplnil přednášku místní historik dr. Jan Smetana. Zájem o přednášku neměla jen místní historická veřejnost, ale i lidé "mimo obor".

Koncert KPH

Devatenáctého listopadu na dalším koncertě Kruhu přátel hudby se představilo České trio - klavír Jan Páleníček, housle Dana Vlachová, violoncello Milan Langer. Hráli skladby Mozartovy, Schubertovy, Smetanovy.

Výstava fotografií

V Domě kultury vystavoval od 21. 11. své krásné fotografie Českého středohoří fotograf Roderick Slavík. Naše romantické kopce inspirují mnoho malířů a fotografů. Jeden takový překrásný soubor fotografií má ve svých sbírkách zdejší muzeum. Vytvořil ho třebenický fotograf a vlastivědný pracovník František Drahoš. Pochází ze šedesátých let.

Životní jubileum Františka Maršálka

V listopadu se dožil 75 let pedagog a skladatel František Maršálek. Nastoupil jako učitel zdejší Hudební školy v r. 1947. Když potom dosavadní ředitel Kamil Pavlík odešel v r. 1951 na Státní konzervatoř do Teplic, převzal František Maršálek vedení této školy. Funkci ředitele vykonával až do r. 1985. Sám skládal a vedl soubor - Maršálkovo dechové kvinteto. Jako pedagog byl velmi přísný, pro lenivé a méně nadané žáky býval postrachem, zvláště jeho hodiny hudební nauky, to jsme se všichni klepali hrůzou. Z nadaných žáků vchoval však dobré hudebníky. Zdejší Základní hudební škola, kde působí mnoho jeho bývalých žáků, připravila k jeho životnímu jubileu koncert, na jehož přípravě se on sám podílel. Byl to krásný dárek k narozeninám. Koncert se konal 27. listopadu v divadle.

Figarova svatba v divadle

Zajímavým experimentem bylo provedení Mozartovy opery Figarova svatba ve zdejším divadle. Protože při své rekonstrukci přišlo divadlo o orchestríště, byla opera uvedena pouze "s klavírem". Se žáky Státní konzervatoře Praha ji nastudoval Jiří Pokorný. Pěvecké výkony byly výborné - ale nebylo to ono. Málokdo dnes ví, že Figarova svatba zazněla v tomto divadle už v r. 1860. Tehdy mělo divadlo sice menší jeviště, zato velké orchestríště. V divadelní sezóně toho roku zde bylo provedeno šestnáct světových oper!! Z Mozartových oper tu tehdy zazněla ještě Kouzelná flétna a Don Juan a dále díla tehdy oblíbených autorů: G. A. Lortzinga, F. Flotowa, C. Donizettiho, G. Mayerbeera, V. Belliniho, O. Nicolaie, D. F. E. Auber, F. A. Boieldiena. Hostovala tu tehdy divadelní společnost pana Knisfela a účinkovali v ní světově uznávaní zpěváci jako byl např. Vincenc Wecko. Za dvacet let, v r. 1880, zde

hostovala společnost C. Sticka, která uvedla cyklus dvanácti oper. Litoměřičané měli tehdy možnost opět slyšet Mozartovu Figarovu svatbu a Dona Juana, ale i Beethovenova Fidelity. K tehdy oblíbeným autorům patřil i G. Rossini a dále ještě stále oblíbení: Donizetti, Meyerbeer, Bellini, Verdi a další. Na podzim téhož roku přijela další společnost pana Phola a uvedla mimo jiné Weberova Čarostřelce, Lortzingova Cara a tesaře nebo Offenbachovu operetu Krásná Helena. Tak to tehdy byla divadelní sezóna! A bylo vyprodáno. I tehdejší společnosti musely vydělávat.

Bohuslav Reynek v galerii

Je mnoho všestranně nadaných osobností. Jednou z nich byl spisovatel, básník, překladatel a také malíř Bohuslav Reynek. Zdejší galerie ho představila jako "malíře-básníka". Jeho grafika, lepty, suché jehly inspirované božskou krajinou Českomoravské vysočiny a knihou knih - Biblií - to byla opravdu báseň. Vernisáž se konala v galerii, kde byla právě dokončena menší rekonstrukce, dne 3. prosince. Hrál Doležalovo kvarteto, promluvil spisovatel Ludvík Kundera.

Vánoční koncerty ve 3. ZŠ

V prosinci bylo tolik významných a krásných kulturních akcí, že bylo opravdu těžké si vybrat. Již tradičně se představily místní dětské soubory. Plamínek koncertoval 4. prosince v sále 3. ZŠ, potom zde koncertoval soubor Páni kluci a nakonec 17. prosince koncertoval v tomto sále Máj. Jeho široký repertoár a tradičně kvalitní provedení sklidily velký ohlas a navodily tu pravou předvánoční náladu.

Skupina Arkanum

Pravým vánočním prožitkem byl koncert skupiny Arkánium v kostele Všetech svatých 11. prosince.

Chřipková epidemie

Koncerty, které byly plánovány na konec měsíce zkomplikovala chřipková epidemie. Hygienik zakázal shromažďování dětí a nařídil prázdniny.

Arnold Richter v Salva Guardě

V galerii Salva Guarda skončila 6. prosince hojně navštěvovaná výstava místního umělce Arnolda Richtera. Na vernisáži mistr sám hovořil o svém životě i svém díle. Tento malíř patří k výrazným litoměřickým osobnostem.

Prodejní vánoční výstavy

Od 16. prosince připravili manželé Grimmovi ve své galerii výstavu už typicky vánoční. Byly tu perníčky, svícny, obrázky, grafika, keramika. Předměty zde bylo možno zakoupit.

Krásnou vánoční výstavu připravili také studenti středního odborného učiliště

obor zahradník v Domově mládeže v Žižkově ulici. Adventní věnce, svícny, květinové "obrazy" na stěny, nádherně naaranžované kytice. Člověk jen žasne nad šikovností a vytříbeným estetickým cítěním těchto mladých lidí. Výstava byla prodejní a trvala jen 2 dny - 13. a 14. prosince.

Písničkáři v domě kultury

Docela pěkným vybočením z "koledového" kolotoče bylo vystoupení populárních písničkářů a folkových zpěváků Jaroslava Hutky a Radima Hladíka v Domě kultury dne 12. prosince.

Koncert souboru Karmína

Úplně vyprodané bylo divadlo dne 16. prosince, kdy zde v rámci koncertů Kruhu přátel hudby účinkoval vokálně instrumentální soubor historických nástrojů Karmína. Krásní mladí lidé v historických kostýmech, historické nástroje, nádherná hudba - to byl zážitek pro "oči i uši". Tento pražský soubor koncertoval ten den již dopoledne pro žáky zdejších středních škol a starší žáky škol základních.

Čechov v divadle

Ve vánočním shonu jaksi zapadlo představení pražských herců - Karla Heřmánka, Nadi Konvalinkové a Jana Hrušínského, kteří 18. prosince předvedli v divadle dvě jednoaktovky A. P. Čechova. Představení shlédlo jen asi 70 lidí. Vinu na tom nemají herci ani Čechov, ale určitě nedostatek času v předvánočním finiši.

Koncert Pěveckého sdružení litoměřických učitelů

Poslední vánoční "akcí" byl pak koncert Pěveckého sdružení litoměřických učitelů. Krásně provedené koledy a pastorely navodily už zcela vánoční náladu.

Výstavy na Zahradě Čech

Tržnice 11.-14. dubna

První letošní akcí na výstavišti byla Tržnice Zahrady Čech, otevřena o víkendu 11. až 14. dubna. Byla zima jako v prosinci, přesto přišlo na výstaviště přes 35 tisíc návštěvníků. Zájem byl o ovocné i okrasné stromky, různá semena, cibule květin, sadbové brambory, ale i sazenice jahod, které mohou v letošním chladném jaru ještě zakořenit. Bylo tu k dostání veškeré zahradnické nářadí i složitější technika, ale také drobné domácí zvířectvo, hlavně kuřata krůty, které se dobře prodávaly.

Můj dům, můj hrad

Výstava Můj dům, můj hrad se uskutečnila ve dnech 24.-27. dubna už počtvrté. Více než 180 různých firem zde představilo vše možné, co souvisí se stavebnictvím - stavební materiály, zateplení, nátěrové a izolační hmoty, okna, dveře ze dřeva i plastů, klimatizace apod. Večer byl vždy kulturní program. Přes více než mizerné počasí přišlo asi 30 tisíc návštěvníků. Rok od roku je o výstavu tohoto typu větší zájem.

Svět světoběžníků

Ve dnech 10.-12. května se konal na výstavišti veletrh organizací zabývajících se cestovním ruchem pod názvem Svět světoběžníků. Představily se zde se svými nabídkami různé cestovní kanceláře, dopravní kanceláře, lázně, hotely, galerie, muzea a městské i okresní úřady.

Tempo

Již pošesté se ve dnech 22.-26. května pořádala výstava nazvaná Tempo. Letos poprvé se zde vystavovaly nejen motocykly a auta, ale i lodě a letadla. V autech některých značek se zájemci mohli projet, děti si mohly zkusit své umění na motorkách a dětských motorkách. Daly se zde koupit všelijaké čluny, motorové i nafukovací a možná i rogala a padáky. Výstava měla, jako již tradičně každý rok, velký úspěch.

Potravinářský veletrh

Také potravinářský veletrh, který se konal na výstavišti 6.-8. června byl hojně navštíven. Potravinářské firmy, kterých je velké množství, zde nabízely své výrobky nejrůznějšího druhu. Největšímu zájmu se těšily produkty racionální výživy. Hospodyňky si zde mohly také nakoupit veškeré zařízení kuchyně.

Bydlení 96

Na letošní výstavu "Bydlení 96", která probíhala ve dnech 20.-23. 6. se přihlásilo 75 vystavovatelů. Výstava tohoto zaměření se zde koná již potřetí. Z místních firem vystavovaly: Legato, Hobbyt, Kovobel, Rami Orient a firma H+S IDH Monková, která vystavovala zařízení koupelen. Kromě nábytku všeho druhu se na výstavě daly koupit veškeré bytové doplňky - dlažby, lina, koberce, osvětlovací tělesa, různá lepidla, žaluzie, rolety, bytový textil. Nabídka byla opravdu pestrá. Byl tu také nábytek pro horních sto tisíc - nábytek ze sekvojového dřeva, který nabízela brněnská firma Kalex, stál tak 80 - 100 tisíc - za jeden kus ovšem. Byl nevkusný, procovský, nechtěla bych ho ani zadarmo!

Výstava neměla štěstí na počasí (kdo ho letos vůbec měl!). Byla zima a lilo jako z konve. Asi proto přišlo jen 15 tisíc návštěvníků.

Výstava psů

Již po několikáté se také konala výstava psů všech plemen. Milovníci těchto zvířátek si ji dne 29. 6. nenechali ujít, i když počasí se ne a ne umoudřit.

Ekosever

Ve dnech 29.-31. 8. probíhala na výstavišti výstava nazvaná Ekosever. Firmy zde seznamovaly veřejnost se svými ekologickými projekty, nabízely ekologické výrobky a zařízení. Kéž by snaha přeměnit zamořený sever v kvetoucí zahradu nevyzněla naprázdno!

Zahrada Čech 1996

Vlastní "velká" výstava Zahrada Čech začala 20. září. A protože se počasí konečně umoudřilo, nebylo možno naříkat si na nedostatek návštěvníků. Jen v sobotu 21. září navštívilo výstavu 35 a půl tisíce návštěvníků (jen platících). Tento nával způsobil ve městě, kde ulice Na valech a mnoho jiných bylo ještě rozkopaných, úplný dopravní kolaps.

Již tradičně zde 22. září probíhala soutěž Jablko roku. Letos se sešlo skoro půl druhého tisíce jablíček. Odborná komise měla co dělat, aby vybrala do užší soutěže 26 jablek. Laickou komisi, která měla vybrat vítězné jablko, tvořily letos herečky: Jiřina Bohdalová, Jiřina Jirásková a Eva Martinová. Vybraly jablko pana Františka Pospíšila z Veselíčka na Moravě. Odměna pro vítěze byla nemalá - zahradní technika za 80 tisíc korun.

Po celých devět dní trvání výstavy probíhal v areálu výstaviště kulturní program. Muziky, kapely, zpěváci (Peter Nagy, Petr Novák, Pavel Novák, Stanislav Hložek, Josef Zíma, Yveta Simonová) a "baviči" jako Miroslav Šimek a hlavně populární Litoměřičan Felix Holzman se svým partnerem Františkem Budínem.

Výstava skončila 28. září. Navštívilo ji celkem 170 tisíc návštěvníků. Byla vydařená. Na výstavišti byly opravdu jen stánky se zbožím vztahujícím se k zahradní a zemědělské tematice. Stánkaři s různým vzpomínkovým zbožím, textilem apod. byli vykázáni před výstaviště nebo na prostory před parkovišti. Zaplněn byl také prostor před fotbalovým stadionem. Na výstavišti byl dostatek kvalitního občerstvení.

Počasí

Celý rok je možno charakterizovat jako teplotně podnormální, ale srážkově nadnormální.

Listopad a prosinec minulého roku byly velmi chladné a pro naše kraje nezvyklá sněhová pokrývka neroztála. Také leden tohoto roku byl v průměru chladnější než v minulých letech, ale byly velké výkyvy v teplotách. Kolem 7. ledna nastalo oteplení, přes noc opět mrzlo a tak druhý den, 8. ledna, se celé město, ba i celý okres, změnilo v jednu velkou klouzačku. Nevyjela auta, nevyjely autobusy, lidé raději nevycházel. Na úrazovém oddělení bylo ošetřeno 17 lidí s různými zlomeninami a otřesy mozků. Ve městě došlo k 10 dopravním nehodám, naštěstí bez větších zranění.

Také únor byl studený, např. 9. února -16°C, a bylo ještě dost sněhových srážek. Kdo se těšil na první jarní měsíc, byl zklamán, byl to nejstudenější březen za posledních 20 let. Průměrná teplota vyla jen na 1°C. Sněhu bylo, zvláště ve vyšších polohách okresu, až 30 cm ještě v polovině měsíce. Na Lbíně jezdil lyžařský vlek. Sníh tál pomalu, ještě na počátku dubna se nemohlo do polí.

V dubnu bylo pravé aprílové počasí, ale chladno, srážek však o něco méně než v březnu. Podařilo se však (jako zázrakem) odkvést meruňkám.

V květnu lilo a lilo, 3. května naměřili v doksanské hydrometeorologické stanici 32 mm srážek. Teploty byly stále nízké, ještě 20. května byly odpolední teploty tak 15-16°C. Teprve 25. května kvetly mandloně (loni už v březnu). To už byly odpolední teploty tak 20°C. Zlom nastal už 28. května, kdy se velmi ochladilo a nepřetržitě přšelo. Pokratický potok a Medulánka, která protéká sídliště se vylily z koryt. To prý už letošní Medard přišel o trochu dřív. A byl teda vydatný! Za květen spadlo 77 mm srážek.

Dne 2. června se přehnal průtrž mračen. Už tak dost promáčená půda nemohla přijmout další spousty vody. Kamýcký potok už vodu "odmítal". Přívaly vody a bahna se vylily Kamýckou ulicí na jejímž konci narazily na blok domů. Voda tu vystoupila až do výše 120 cm a navalila se do sklepů, důkladně "propláchla" i auta parkující v ulicích. Na pomoc přišli vojáci ženijní brigády, naplno pracovaly dva nakladače a bahno z ulic a chodníků bylo shrnuto a odvezeno. Postižení občané z ulic Kamýcká a Elišky Krásnohorské se domáhali regulace Pokratického potoka. Město na jeho zatrubnění vynaložilo skoro 4 miliony.

Chladné počasí vydrželo celý červen a ještě celou první polovinu července, např. 13. 7. byla ranní teplota 6 a odpolední jen 12°C. Potom se začalo počasí trochu umoudřovat a až poslední červencový den bylo odpoledne 25°C. Žádné tropické dny nepřišly však ani v srpnu. Letos si vůbec nebylo možno vybrat dovolenou. Ten, kdo se "trefil" a měl aspoň týden hezky, mohl mluvit o štěstí.

Nebylo ani žádné "babí léto". A všichni se na něj těšili. Jaro žádné, léto žádné, tak alespoň ten podzim. Ale zůstalo jen u zbožného přání. Našly se jednotlivé pěkné dny, ale tak 2 až 3 a potom se zase ochladilo a přšelo.

Zato se nám urodilo meruňek, že to už ani pamětníci nepamatují. Větve byly plody oblepené jako hroznové víno. Mnoho větví tu tíhu ani nevydrželo. Ovoce však zráló velice pomalu, koncem září byly ještě (ve vyšších polohách okresu) meruňky tvrdé a zelené. Každý zavařoval, dělal džem až do úmoru. Když se potkali známí, první otázka zněla: "Nechceš meruňky?" Odpověď zněla většinou ne a tazatel byl zklamán.

Nadúrodě odpovídala také cena, ty první stály až 25 Kč/kg, ty poslední už byly po pětikoruně. Kdyby to tak šlo, schovat něco na příští rok!

Až říjen nám daroval několik pěkných dní. To však už tu byl listopad, mlhy a první sníh, který hned roztál. Prosinec začínal "teple". Teploty nad nulou, nula, několik stupínků pod nulou, už se zdálo, že bude takový celý prosinec. Ale "mizerné"

počasí letošního roku jakoby si nás chtělo na konci roku usmířit - darovalo nám opět po několika letech krásné bílé vánoce. A mrzlo a jak! Teploty klesaly ke dvaceti stupňům pod nulou. Praskalo vodovodní potrubí, lidé padali na náledí. A zase jsme nebyli spokojeni. Zase se nám to letošní počasí nepodařilo!